UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam insignium memoriam in menses diesque ...

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

Mensis October.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

Visual Library

MENSIS OCTOBER.

PRIMO DIE.

P. THEODORICVS GERARDI.

1. Octobris Belga Viennæ Austriæ. 1558.

SOcietatis ineundæ flagrans desiderio, Romam (suis ne salutatis quidem) profectus, in Collegio Romano is fuit, vt de eo P. Martinus Olauius disertè dixerit: *multas virtutes in multis in Romano Collegio eminere; in Theodorico nullam desiderari* moribus erat facillimis: attentissimus sui custos. Quicquid à Confessario vel superioribus audiebat quod ad virtutum progressum faceret, in libello adnotabat. Germanico etiã Collegio præfuit Rector magnis benignitatis ac prudentiæ documentis. Morti vicinus, ad Theodoricum Canisium, qui illi aderat repentè, concentum, inquit audio Angelicum, carissimè Canisi: comitare me: concentum Angelicum audio. Ad sociorum coronam præclara dixit de vocationis præstantia; & adiecit: si quid igitur vnquam aduersus eam diabolus cogitationis obiiciat, illicò (vt fit in rebus fidei) abigendum.

Belga Bethunæ 30. Sept 1651. ætat. 60. Soc. 43.

S. P. Ignat.

Studium proficiendi.

Mors.

Vocatio.

B. FRANCISCVS BORGIA SOCIET. IESV. PRÆP. GEN. III.

Hispanus Romæ. 1. Octo. 1572. ætat. 62.

HVnc vaticinationibus pluribus laudatum & in aula sanctè versatum salutariter perculit Isabellæ forma nuper adorata breui post mortem in cadauere tam deformis. tunc diuinitùs à sanctimoniali quadam visus est ad Crucifixi manum porrigentis, & suppetias promittentis, pedes lachrymari. E prorege, ac demum Duce Gandiæ ibidem Collegij fundator, & postea vniuersæ Societatis bis Vicarius ac (id quod S. P. Ign. de illo prædixerat) III. Generalis factus, humilitate, orandi peritiâ, & assiduitate, asperrimâ corporis afflictatione fuit mirabilis. Purpuram à Pontifice non vno, nec semel sibi imminentem sapienter & fortiter declinauit. Societatem in Europa & Indiis latè sparsit, ac magnis exemplis nobilitauit. Inediâ, flagellis, & assiduis afflictationum artibus carnis suæ hostis fuit. Animum verò quotidiano pœnitentiæ Sacramento, aliquando bis etiam repetito, mirabili cum Deo coniunctione, singulari & ingenioso Deiparæ cultu variè adornauit. Mortis occasio illi fuit longum iter, è Pontificis illum cum legato mittentis mandato susceptum. Humilitatem illius loquuntur eius libri & mores. Illâ, tentantem, & spectabilem non semel sibi dæmonem fugabat, cùm se infra illum abiiceret. Restitutum filiæ dentem, qui exciderat, fluentem è ligno Sanctæ Crucis (quod ipse verum S. Crucis lignum esse dixerat) sanguinem, pulsa illo implorato dæmonia, & alia imitatione admirationeque digna in eius vita recensui ad annum 1572.

Mors.

Crucifixus.

Humil.

Conf. quot.

P. MICHAEL OCHOIA.

Hispanus Syracusis. 1. Octob. 1575. Soc. 26.

MOrbos curandi dono fuit spectabilis, quam ille à Deo acceptam dotem ad curandos etiam animorum morbos transferebat. Post alios Barcinone, alibique curatos, Romæ à P. Ioanne Polanco febres mox depulisse fusis ad SS. Eucharistiæ Sacramentum precibus, fama fuit. Tybure quoque deinde, ac in Hispania plura de illo id genus mira narrantur. Vnde & apud Ognacenses eo nomine clarus fuit. Hinc ille maiore virtutis Deo charæ famâ, & dicendi efficacitate munus Apostolicum exercebat cùm aliquos momento valetudini (benè illis precatus) restituisset qui toto anno ægri iacuerant.

P. IOANNES HARLEMIVS.

Belga Louanij. 1. Octob. 1578. ætat. 41. Soc. 12. *Angelo.*

THeologiæ, ac trium sacrarum linguarum peritiâ perinsignis: at prudentiâ, morumque religiosâ suauitate fuit planè amabilis. Historia nostra eum vocat cunctis perfectæ sapientiæ partibus absolutum. Ægri peste contacti confessionem audienti obrepsit contagio, & inde mors ante quam quartâ ferè horâ ad lectulum Angelum tutelarem sibi videre visus est: & dixit se ab illo acciri; quod ille illorum Patrum ac fratrum precibus dabat, qui tunc, pro Societatis more, quotidianis litaniis in sacello recitandis erant intenti. P. Florentius Boncorstius, vir grauis, & fide omninò dignus affirmauit circa Ioannem dum animam efflaret, in solitum lumen ab sese conspectum.

Mors.

Litaniæ.

Mors.

P. ADRIANVS HORN.

Germanus Coloniæ. 1. Octob. 1655. ætat. 73. Soc. 53.

DE hoc sic habent annuæ literæ: Domum ab ægris vltimò Sept. redux, & catarrho grauis, post cœnam menstruorum sanctorum sortitioni præsens, ei Patri, cuius precibus eo mense palàm (vt istic moris est) commendabatur, se iterum & ipse enixiùs commendauit; alterique valedicens dixit: *Sancti Angeli nos custodiant*: & 1. Octob. manè dormienti similis placidéque extinctus repertus est, læuâ, vt omni nocte assuescrat, Deiparæ corollam tenente. Pietas in illo eximia, comitas item ingenij, puritas (vt haud ex vano est opinio) illibata, conciones Deo plenæ; rectio suauis, prouida, & nec temporum annonæque caritate arctata. Magno fuit emolumento Selestadij, omnibusq; domiciliis, quibus præfuit Superior siue Rector, Coloniæ potissimùm: vbi socios in Collegium nouum primus induxit Rector. In exules peregrinos qui bellico tumultu eiecti affluebant, erat amantissimè liberalis, victu, veste, viatico, etiam in re domi angustâ, sed ex porrectâ in Deum nec deceptâ vnquam animi excelsi fiduciâ. Fuit cùm de suis & peregrinis alendis solicitum interna veluti vox audita sperare iussit. Mox ad locupletem, & ægram Virginem euocatus, liberali & opportuno subsidio vltrò adiutus est. Ingenuè fassus est aliquando, quietem se capere non posse nisi meditâdi horam, conscientiæ disquirendæ tempora, & quicquid statum est, omnibus numeris prorsus expleisset. Aiebat occurrentibus, vt fieri amat, occasionibus cùm præesset ac aliàs: quæso, ne lædamus sanctam paupertatem.

B V.

Charitas.

Regula.

II. DIE

II. DIE OCTOBRIS.

P. COSMVS TVRRIANVS.

2. Octob. Hispanus in Insula Xiqui. 1570. ætat 60. Soc. 12.

SAlutato S. Xauerio se accendi totum sensit. Postea Goæ post exercitia in Societatem ab eodem admissus, Amanguccij multa hominum millia, & multos Bonzios ad Christi fidem adduxit: multa passus aduersa, & ad necem non semel quæsitus. Fœminam enurgumenã simul baptizauit, simul à dæmone liberauit. Omuræ, Frandi tanta gessit vt Heroës fidei educârit; Regulum Omuræ baptizauit, & Bartholomæum appellauit. moriens triginta circiter. Superstitum Christianorum millia reliquit in Iaponia; id quod illi summæ lætitiç fuit. Amangucij orizâ tostâ, salsis piscibus, & herbis victitauit sine pane, vino, carnibus, lacte, &c. Sed cæli deliciis & lachrymis abundabat, pro sancto habitus in summa omnium veneratione tanquam Apostolus, & omnium Pater.

Baptismus.

Fides.

P. FERDINANDVS ALVAREZ.

Hispanus Abulæ. 2. Oct. 1579. vel 1572.

IN Tuneano bello, illius consanguinei cuiusdam caput globus è tormento explosus abstulit, & ipsum Ferdinandum læsit. inde ad opes, & honores contemnendos coortâ cogitatione, Societatem amplexus est, & Abulense Collegium liberali munificentiâ iuuit. Fuit vir eximiæ charitatis tam in studio animarum, quàm in rectione nostrorum. P. Balthasar Aluarez illum valdè laudabat quòd nihil quantumuis minimum aggrederetur nisi oratione præmissâ. dicebatur; nullum fuisse qui in illum oculos coniiceret, quin piè tangeretur. Illo mortuo, S. Theresia illicò, dato ad nostros breui Chirographo, illos certiores fecit, P. Ferdinandum à se conspectum esse in gloria; & adiecit: *sic honorat Deus eos qui tractant proximos cum charitate.*

Vocatio.

Mors. S. Theresiæ. Charitas.

P. IOANNES LVCENA.

Lusitanus Vlyssiponæ 2. Octob 1600. ætat. 51. Soc. 35.

AB huius ad concionem dicentis ore pendebat concio tanto applausu, vt aliquando finem dicendi facienti omnes acclamârint vt pergeret. Nec minor fuit plausu fructus. In dissensiones aliquando acerrimè dicentis vox quatuor nobiles viros ita seu perterruit, seu mansuefecit, vt illicò inueteratis odiis positis amicitiam totis voluntatibus coluerint. Eadem concio lecta à milite coram duobus viris nobilitate claris, at odio ferreo exulceratis, illos ad inimicitias ponendas flexit. Talis per 20. annos Concionator fuit Lucena; domi etiam patientiâ, piis lachrymis, & in omnes charitate spectabilis.

Pax.

Concio.

P. ALEXANDER HELLER.

Germanus Constãtiæ. 2. Octob. 1611. ætat. 76. Soc. 55.

VIennæ Austriæ illis natus parentibus qui primi nostros istic hospites accepêre: quorum religiosâ modestiâ & pietate animum ad Societatem adiecit; & Romæ ipso S. P. Ignatij morientis die admissus est. Collegiis,

Vocatio giis, Tyronibus præfuit, concionatus est per annos 42. Quamprimùm à lecto vel mensa surgebat, domumue redibat, primum illi negotium fuit SS. *Euchar.* Sacramentum inuisere. Vt confitentibus dies festos daret meditatione non omissâ, nec dilatâ, illam ante quàm è lectulis alij surgerent exequebatur. *Mortific.* Flagellis, ac tunicâ cilicinâ etiam in senio se affligebat; veniâ tamen à superioribus petitâ more maiorum. Etiam post quàm exemptus est à culinæ officiis, illa non omittebat. In se de confessionali tam constans fuit vt per nouem extremos anni menses omninò 12. millia ducentas & sexaginta confessiones audierit. Religionem spirabat eius vultus & verba; mores omnes patientiam, & mansuetudinem seu diceret aliquid, seu taceret. Quarto ante *Mors.* mortem die, sanus tunc adhuc, generalem confessionem instituit.

P. IGNATIVS BALSAMON.

Italus Lemouicis 2. Oct. 1618. ætat. 75. Soc. 57. NE quid è seculi analectis retineret, prophanum Herculis nomen cum Ignatij nomine commutauit. Nouitiis præfuit per annos 16. vir verè famam sancti non morosi commeritus. Semper quidem orabat, sed particulatim præter matutinam horam, vesperi alteram, & extremis annis tertiam, orationi dabat. *Oratio.* Orationis illius materia interdiu erat ferè gratias Deo agere. In orantis vultu flammæ, in oculis lachrymæ visebantur. Inter sa- *Sacrum.* crificandum quoque sublimis è terrâ conspectus est. Quotannis Patrem quempiam deligebat à quo more maiorum moneretur de iis erratis quæ fortè occurrunt, & à nobis ipsis non aduertuntur in nobis. In culina seruire, ad mensam legere, deterrima quæ- *Humil.* rere, nullius pro cubiculo operam admittere, ad punctum omne obedire, solemne illi ac sanctum, etiam quando cum viris primariis loquebatur: mox enim abrumpebat. Ad sacrum ibat, iam sacrificali veste indutus, cùm à Rectore vocatus rediit, vt pareret. Dolores suos multos, & longos læto *Patientia.* vultu *benedictiones* vocabat. Præter se- *Mortific.* uerum in quadragesima ieiunium quothebdomadis inediâ biduî se afflictabat; neque nisi vestitus ad quietem se componebat. Res à Societate gestas datis in Prouincias literis perquirebat, adnotabat, narrabat. Cùm spiritualibus rebus præesset, incredibilis fuit charitas mutua Sociorum: & notatum est omnes eius tyrones in Societate ferè perstitisse constantes. Patres monebat vt expectationem exempli implerent, in oculis aliorum in eos intentorum: nec benè de sacrificio missæ meritum iudicabat si quis semi horam illi non plenam daret, a- *Sacrum.* uarus erga Deum, & reus legis quotidie violatæ. Amorem Dei esse aiebat *Amor Dei.* regularum seruandarum causam & neruum. Ad silentium ceu legum compendium attendebat, & alios hortabatur indignosque aiebat spiritûs deliciis eos qui linguæ suæ potentes non essent, in vna legum plurium violatores. Aiebat, præstare vnum de Societate iuuare in spiritu, quàm plures *Exercitia.* externos. Exercitia vocabat vindemiam S. P. Ignatij.

P. BENEDICTVS FERNANDEZ.

Lusitanus Nágasachi. 2. Octob. 1633. ætat. 54 Soc. 38. HVic à P. Vasco prædictum fuit, fore vt in fidei odium cæderetur. Tulit, fecitque quàm plurima in Iaponia pro fidei felicibus incrementis. Aduersarij ipsi miram hominis eloquentiam, nec minorem virtutum ac morum quàm linguæ elegantiam, in

in eo amabant, atque laudabant. Cùm captum hortarentur, *vt à Christi fide deficeret*, negauit decere id hominem adeò ab ipsis laudatum: datâque illis in libello de fide lucubratione insigni, fidei suæ breuiarium ac tesseram illis explicuit; simul corpus obtulit ad tormenta pro illa fide. Sub imi equo, ceu in triumpho, vectus, ab inuitis at Imperatorem timentibus, ad foueam damnatus est. Depositus de patibulo deinde tamen est; ne tam citò vitâ decederet. At breui postea in carcere glorioſum vitæ finem inuenit. Eodem die ac eadem de causa in foueæ patibulo pendens migrauit victor.

Fidei.

P. PAVLVS SAITO.

Iapon. ibid. 2. Oct. 1633. ætat. 57. Soc. 26.

OBiit athleta felix postea quàm septem dies pependit capite deorsum prono in foueam, sine cibo, sibi tamen præsens, dicensque; se ante P. Benedictum minimè moriturum. Et verò eadem horâ, & ferè momento, vterque decessit. Illud stupendum. Aiebant satellites; se coram istic adfuisse, attentisque auribus accepisse verba duorum illorum cadauerum ad rogum deportatorum, cùm se inuicem Lusitanicè ac Iaponicè salutarent, felicitatemque suam Benedictus Paulo, & hic illi vicissim gratularetur.

Fidei

Charitas.

P. IANVARIVS PISA.

Italus Aquilę. 2. Oct. 1656. ætat. 39. Soc. 16.

IVrati testes affirmant; huic à contracta in glorioſis apud peste afflatos obsequiis luc morti iam proximo admotam S. Xauerij imaginem eas maculas quas medici pedecchias vocant, quæque totam siniſtri eius lateris partem ad cor infecerant, velut absorptas penitus abstersisse; ita vt è latere prorsus euanuerint, & in imagine comparuerint velut impressæ, adeoque tum quidem P. Ianuarius conualuit: sed postea, in iisdem obsequiis, heroum morte decessit. Quare & ego de illo inter Heroës ac victimas charitatis ad annum 1656. fusè scripsi: quòd Philosophiam triennio, Theologiam biennio explicuerit; Collegium Aquilanum itidem biennio gubernârit; in celebrioribus, Societatis potissimè, festis duodecim pauperes in Collegio suo mensæ adhibuerit; sibi quoque cibum ac vestes, vt ea pauperibus præberet, detraxerit; templi fabricam magnâ erga Deum fiduciâ nixus mirè promouerit; neminem à se auxilium petentem vacuum abire permiserit, quin eum vel ipse iuuaret, vel alium à quo iuuaretur inueniret. Visum aiunt non semel inter sacrificandum Angelico quodam & augusto vultu in sublime elatum. Somnus illi durus, cùm culcitram rarò ad quietem admitteret; nec vestes exueret, nisi quando inclementer planè se ad effusum vsque sanguinem laniabat acerrimo verberatu. Lue Aquilæ coortâ, ad ægros per feneſtras etiam adreptabat. Duobus disertè de morte sua ea dixit quæ illum extremæ suæ diei non esse inconscium testabantur. Est qui persanctè affirmet; P. Ianuarium vitâ iam functum sibi post mortem ad spectabilem adfuisse, vultu splendido, & pileo aureo tectum; hortatumque fuisse, vt ad diuina obsequia enixè prosequenda perseueranter incumberet: eoque se in concepto erga diuina incitatius peragenda studio confirmatũ. Addunt alij, & probatæ fidei ac oculati testes anno vno ab eius obitu euoluto, corpus eius repertum incorruptum; cùm tamen & locus in quo conditus iacebat, vliginosus fuerit, & arca consumpta. Virginitatem suam tan-

S Xauerij imago.

Vid pag. 537.

Festa. Charitas.

Sacrum. Oratio.

Mortific.

Discendum à mortuo.

Pileus aureus.

Tepidi.

Humil. tâ modestissimi animi demissione ornauit, vt spiritualium rerum præfecto quæstus non semel sit de sua audacia, quòd ausus fuerit sinere vt sacris initiaretur; quâ sancti ordinis maiestate se putabat omninò indgnum.

III. DIE OCTOBRIS.

POMPEIVS CAPVANVS. NOV.

3 Octob. Italus Neapoli. 1588. ætat. 17.

ILlustrissimæ Comitum Proregum familiæ flos nobilis, cùm oblatum, lautum quantumuis, matrimoniũ detrectaret, submissę sunt conductæ fœminę artium impudicarum technis instructæ, vt illum ad sordes condocefacerent. At ille sacro quodam furore plenus illas fugauit; nec videre illas nec audire dignatus. Callum habebat in genibus ab assiduitate flectendi, & orandi: sæpè in medio noctis intempestæ silentio ad precandum surgebat; sæpè cilicio vsus ac se acriter verberans: quibus illę industriis, cum præcipuo Deiparæ Virginis cultu coniunctis, virginitatis thesaurum custodiuit vsque ad mortem. Cùm apud parentem vrgeret, quò bonâ eius veniâ Societati nomen daret; ceu delirus in obscurum conclaue coniectus est. Inter submissos plures, qui eius molitiones interuerterẽt, fuit religiosus nonnemo, qui omnes religiosos, ac se quoque suscepti de religione consilij pœnitere dixit. At Pompeius respondit; eos, ad quos ipse iret, vitæ religiosæ minimè pœnitere. Peruicit omnia; & Societatem amplexus, peregrè vt fieri amat ad Deiparam quæ in monte Virgine colitur missus est. Inde reducem febris prostrauit in mortem piissimè oppetitam.

Castitas.

Oratio.

Mortif.

Castitas.

Vocatio.

P. STANISLAVS WARSEVITIVS.

Polonus Cracouiæ. 3. Oct. 1591: ætat. 64. Soc. 24.

SEnatoriâ nobilitate, obitis ad Turcas Regiis legationibus, & Regiâ, vt vocant Cancellariâ cuius Ptæses erat, clarus, Episcopatu à Rege oblato sed non admisso, Romæ cum aliquot è sua familia in Societatem admissus, B. Stanislai Kostkæ connouitius fuit. Nocte quâ B. Stanislaus obiit semisomni Warseuitio quispiam de Societate in Domo professa dixit, Stanislaum iam esse in cælo: & benè manè Stanislai mors nunciata est. Per totam quadragesimam concionatus est aliquando de pœnitentia, ingenti fructu. Pro re Catholicâ, doctrinâ, exemplo, concionibus mira gessit. In morte à dæmone de fide tentatus at victor, peste apud infectos in eoque obsequio contractâ occubuit. Post mortem postea anno 1604. 12. Martij hora 12. meridianâ Patri Petro Sparga ægro apparuit; & non vnum (vt Petrus faciebat) sed decem annos vitæ, vt à Deo peteret autor fuit. Et verò Petrus nouem annis siuè in annum decimum superstes vixit.

Vocatio.

B. Staniſl.

Pœnitent.

Mort.

Petrus Stopellus. Vide 3. Septembris. alij eum ponunt 3. Octobris.

P. ADRIANVS ARBOREVS.

Belga Cortraci 3. Oct. 1615. ætat. 62. Soc. 38. B. V.

FAcundus, & sagax inter primos in Hollandia operarius. Tribus coronis, & litaniis Deiparam quotidie honora-

honorabat; tria vicissim ab illa petens primò, vt in Dei gratia; deinde, vt in Societate illius auxilio persisteret: denique vt illa extremo suæ mortis articulo benigna præesset. Vt diuina mysteria ritè perageret, omnes actiones eò referebat. Igneas aspirationes vibrabat sæpè ad cælum, quibus ingeniosa amoris erga Deum sui desideria exprimebat, vt infinitum illi amorem deferret In morbo persæpè conscientiam expiabat. piè lectum aliquid audiebat è psalmis, è Thoma à Kempis. Petiit ad stabulum deferri; vt ibi vbi Christus, natus est, moreretur.

Sacrum. *Amor Dei.* *Mors.*

P. MICHAEL IVLIANVS.

Hispanus Valentiæ. 3. Octob. 1621. ætat. 64. Soc. 42.

AD Societatem venit, nobilis & suauissimæ ac placidissimæ indolis adolescens; quam semper in longa rectione omnique officio retinuit, magnâ obseruantiæ religiosæ perseuerantiâ, præclarâ dicendi gratiâ, missionumque laboribus. Immaculatæ Conceptionis festum, præmisso arcto in pane, & aqua ieiunio, celebrabat; obseruabatque diligenter quicquid ad cultum Deiparæ scriptum ab aliis poterat inuenire: nec vllum Deiparæ festum præterlabi sinebat, cui suas se afflictandi, & orandi exercitationes ingenio pio non adiungeret. adeò in se asper & rigidus, vt eâ in se ipsum sæuitiâ satiari nunquam videretur.

Vocatio. *B. Stanisl.* *Pœnitent.* *Mors.* *B. V.* *Lectio. B. V.*

P. THOMAS VIRINGVS.

Belga Leodij. 3 Oct. 1621. ætat. 56. Soc. 30.

ANte initam Societatem medicinæ Doctor; postea sacerdos apud nos, vir plenus Apostolicæ charitatis, atque industriæ. Ab hæretico suo consanguineo, quem vi argumentorum presserat, alapâ percussus, alteram genam porrexit. Ab alio impactâ in vultum patinâ exceptus, illi veniam ab aliis petiit sed postea prædixit: Deum iniuriam illam vlturum: id quod breui factum, cùm ille fortunis, & vitâ exutus est. Summâ dexteritate præstabat, in curando melancholiæ malo, in scrupulis eximendis, in peruigilatione apud ægros continua, & vtili: quosdam curauit etiam peste infectos. Denique charitatis erga moribundos, erga reos ad supplicium ductos, erga omnes, tantæ fuit, vt quidam è primorum numero dixerit hactenus Louanij parem illi fuisse neminem, ac fortè nec fore.

Patient. *Charitas.*

P. Vincentius Raimundus. De hoc dixi 4. Sept. Alij eum 3. Oct. collocant.

LAVRENTIVS CHODOROWICZ COAD.

Polonus Cracouiæ. 3. Octobris 1662. ætat. 67. Soc. 37.

1. NE interdiu, orandi obtentu laboribus deesset, nocturnis horis orandi spatia extendebat; & maiorum permissu, noctu cùm medium silentium tenerent omnia, concedebat in templum, ac erat pernoctans in oratione Dei toto tempore post mediam noctem vsque ad diluculum.

Oratio.

2. Demissione animi fuit insigni. Vnde cùm quemdam è tyronibus coadiutorem officio suo indiligenter functum, pro munere suo, admonuisset, ad eius postea genua prouolutus veniam petiit si quid fortè dixisset acerbius quàm par erat. Eadem industriâ nonnullos extrarios quos inter se dissidere audierat, peruicit vt in mutuam gratiam redirent, positâ simultate.

Humilit.

3. Acerbissimo dentium, pediscque dolore vexatus, intimo sensu pietatis diuinæ voluntati se accommodabat,

Patientia.

non solùm nihil quæstus, verùm etiam dolorum grauitatem extenuans. Cùm ægris peste ictis ministraret, permagnum lebetem, cui sustinendo par non erat, euertit; quo casu effusa è lebete feruens aqua totam eius dextram tibiam pedemque miserandum in modum exussit. Triduo toto ita vt erat vestitus dolorem sustinuit, nec vulnus aut inspexit ipse, aut vlli curandum dedit. Triduo post cùm iam rem silentio minimè tegi debere videret, admirationi fuit mira eius in dolore tam diuturno constantia, cuius nobile specimen dedit tum etiam, quando pure concreta omnia in crustam coaluerant, & detractis tibialibus crusta etiam omnis & carnis panno adhærescentis particulæ non modicæ sunt detractæ.

4. Nemo illum iratum, nemo laboris aliquid detrectantem vidit. Nihil sibi parcebat, ne deesset officio. *Obed.* Perpetuum ei erat, vt semper promptum eum reperiret charitas ac obedientia, quocunque quandocunque accerseretur.

Mortific. 5. Supremis annis quindecim, etiam hyeme tam immitti, vt in Polonia esse solet, non nisi nudo asseri, ac vimineæ storeæ incubuit. Habebat statutos dies quibus carne non vescebatur. Sub noctem repetitis crebrò ac sæuum in modum ictibus cædebat se vsque ad sanguinem vbertim effusum.

6. Amabile Deo, ac iis qui ei ægro aderant spectaculum fuit, quàm tenerè aspiraret ad Deum, ad Dei Matrem, ad cælites, & nominatim ad S. suum Laurentium, seque accusaret supremo in morbo quòd tanti sui herois patientiam tam lento passu, ac frigido sequeretur. Cùm per idem tempus, asseres suos deserere ac in lectulo molliore decumbere iuberetur, fecit quidem ille obedienter imperata, sed non sine perfusis lachrymis quòd cogeretur se habere adeò indulgenter.

7. Cùm lues, plures in Cracouiensi, in qua ipse degebat tyronum domo eripuisset è vita, Laurentius persæpè collucentes ad sepulchra illorum, & alibi faces videre sibi videbatur; ac inter orandum, aliasque audire gemitus eorum quos pestis extinxerat, cùm aliorum, tum verò Gilberti Coadiutoris Nouitij magnæ virtutis; qui post *Purgator.* mortem cuipiam conspectus fertur expansis brachiis in igne lucido ardere, velut opem exposcens. Multa tum ipse tum eius rogatu alij præstitêre pro piis illis manibus, à quibus interpellabatur, ac monebatur cùm sanus tum è pede aquâ feruenti perfuso æger, ac demum peste contactus. Singillatim, ac nominatim ab iisdem didicit, & ex voto prædixit, quendam è Coadiutoribus, deinde duos è familia (quos etiam nominabat) se demum omnium postremum decessurum è vita, neque vltra progressuram luem.

8. A diuino Eucharistiæ Sacramento die S. Michaëlis percepto, aiebat *Eucharo.* sibi adesse spectabiles omnes illos quos in illa Domo pestis ante illum extinxerat. Quo spectaculo est iterum recreatus die B. Borgiæ post acceptum cæleste viaticum. Quo tempore cùm rogaretur, *an Christum amaret?* Respon- *Amor Dei.* dit Latinè: *Valdè amo, valdè, valdè, valdè.* Et verè amoris illius ore, ac linguâ loqui videbatur toto illo biduo quo adhuc inter mortales fuit, inter ignea *Mors.* diuini amoris suspiria, quibus ad Deũ, ad Matrem Dei, ac Sanctos suos anhelabat. Ait is qui ei viaticum ministrauit de Societate Sacerdos, etiam sibi conspectam coronam Sociorum vitâ ibi functorum, Laurentij latus hinc atque inde cingentium. inter eosdem cum alio quopiam de Societate ipse quoque in templo post mortem coram ara S. Xauerij vultu præ aliis amœniore visus, innuit malum vltra non pro-

progressurum: id quod euentus etiam affirmauit. nam licet grassans lues tunc minari maximè ac furere videbatur, tamen repentè stitit, nemine post illum erepto, vt ipse fore prædixerat. Nec semel auditam aiunt post mortem eius velut orantis vocem in templo, choro, cubiculo, vti precari viuus consueuerat. Plura de illo annuæ, ac Rectoris, & aliorum literæ accur atè conscriptæ, quibus luculenter com mendatur veterana virtus Laurentij qui quotidianis exemplis fuit omnibus Cracouiensis tyrocinij sociis perinsignis ad omnem disciplinæ laudem stimulator; & speculum impigritatis, ad Deum totis viribus, ac totâ fortitudine amandum, i nter labores tenerâ orandi assiduitate conditos.

Oratio.

Purgator.

IV. DIE OCTOBRIS.

DOMINICVS DE ONNATE COAD.

4. Octobris Hispanus Cazorla. 1596.

Vocatio.

CVm luculenta domi res illum omnibus fortunæ bonis exutum destituisset; innocens licèt tamen longo carcere afflictus est, donec tandem innocentia viri patuit; & ille libertati redditus, se Societati transcripsit. Orandi ac se afflictandi studium ad insignem in suis muniis diligentiam adiungebat. Mors illi assiduè præ oculis versabatur. Vnde rogatus aliquādo à superiore quid mente tractaret; respondit: Quòd me per pedes trahant ad tumulum: quod à me petatur ratio, seuerè tunc exigenda. Noctu audire sibi videbatur has Angeli sui (vt opinio fuit) voces: *Vita breuis est; labor exiguus est. præmium verò grande est. præparate ad reddendum rationem.* Sæpè illi in ore fuêre illa. *Patientia, diligentia; & amplius thesaurorum.*

Eucha.

Mors.

Amor Dei.

Angelus.

Mors.

PETRVS LE FRANQ COAD.

Belga Mechliniæ 4. Oct. 1617. ætat. 81. Soc. 58.

CHaritate, labore, & in furore hæreticorum Antuerpiam occupantium fortitudine fuit insigni; ab iisdē in exilium etiam relegatus. Iucundum illi erat se omnibus posthabito, aliorum commodis studere, sacerdotum reuerentiâ magnâ & potissimum superiorum quos sub noctem adibat bonus senex, & aquâ benedictâ ab illis aspergi volebat, simulque benedictionem flagitabat. Multis quotidie sacrificiis ministrabat; orandi, laborandi ac se afflictandi assiduitate memorabilis. Vnde, & mors illum in flagranti, quod aiunt, reperit. Etenim 4. Octobris manè pœnitentiâ, & sacrâ synaxi recreatus, ac postea Beatissimam Virginem è rosario salutans, concidit: mox vnctus de vita migrauit; cilicio ad pectus, & circa lumbos morientis reperto.

Fides.

Labores.

B. V. Mortisset

Mors.

P. IOSEPH GVIMERANVS.

Hispanus Valentiæ. 4. Octobris 1620. ætat. 82. Soc. 67.

ERga se contemptione profundâ: erga alios mansuetudine, morum facilitate, charitate ad sacras operas promptâ: erga superiores obtemperandi alacritate præstabat, etiam cum Professis, aliisque præcesset Beatissimæ Virginis imagines domi obuias, flexis, vbi sine arbitris id licebat, genibus salutabat: floribus eleganter or-

B. V.

nabat in eius festis; vt quali quali obsequio illi officium exhiberet. In more habuit, vt à Deo peccatorum veniam enixè quotidie centies flagitaret.

Iactatoria. Contritio.

P. IOANNES DE LAS MISSAS.

Indus Manilanus in Insula Maridduque. 4. Oct. 1625.

REdux 4. Octobris à peracta apud Patres S. Franciſci, de eius laudibus concione, à Mauris, ac aliis barbaris ethnicis odio fidei furentibus, explosi sclopi globo interfectus, & capite truncatus est. Inde furor versus in templum, imagines, & quicquid instrumenti sacri repertum est. Ex eius cranio propinatum, hausturn, & in cadauer barbaris modis sæuitum est. Iam ab ipsis religiosæ vitæ rudimentis habitus est Ioannes pro homine verè puro, ac sancto; habeturque pro explorata re ac certa, quandam Christi Cruci affixi, coram qua supplex attentione magnâ orabat, imaginem, illi aliquando fuisse locutam. Ea hodie quoque habetur in honore, ac reuerentia singulari.

Fides.

Crucifixus.

V. DIE OCTOBRIS.

P. LVDOVICVS ALMEIDA.

5. Octobris Lusitanus in Iaponia Amacusæ. 1581. ætat. 59 Soc. 27. Hist. Soc. 1583. à 1. 248.

HVnc Societatis Historia nomine antiqui, experientis, & strenui Ecclesiæ Iaponicæ Ministri appellat. Ait familiaria illi fuisse prodigia curationum; cum nullus ferè tam desperatus, tam difficilis ei morbus offerretur, quem ille cælesti potentiâ non depelleret. Dæmon, quòd è corpore puellæ quam annis octodecim insederat, exorcismis Almeidę pulsus esset, Cangoximę quadam nocte in eum insiliens, plagis crudelissimè contusum, in multos dies ægrè trahentem animam reliquit. Hæc omnia Societatis historia. Cæterùm Ludouicus cùm nauis Odoardi Gamæ chirurgus esset, Bungum ad aliquos è Societate Firandum accersendos missus, & ibi spiritualibus S. P. Ignatij exercitijs eruditus ac inflammatus, quinque millia aureorum obtulit pro ephebio educandorũ puerorum quos parentes desertos exponebant; & pro Nosocomio leprosorum, cùmque literas quoque calleret; se Societati addixit, Iaponice linguæ, ac omnis moris callentissimus; laborum verò ac dolorum fame sanctâ semper auidus, atque insatiabilis. In disputando autem, ingenio scientiâque mirabili cæleste quidpiam præseferebat, ore diserto atque ad persuadendum fortissimo. Vnde plures Ecclesias ipse fundauit Euangelio per ipsos 27. annos isthic longè ac latè propagato, pro quo in lucris æternis posuit quòd ad necem à Bonzijs quæreretur, quòd plagis etiam acciperetur ab Idololatris, à piratis, domi, foriſque. Glorioſum exilium, Cangoximâ ejectus, per annum sustinuit in tugurio deserti littoris delitescens, in quo nonnisi herbis agrestibus vescebatur. Aliàs quoque in vasta deserti spelunca perdiu habitauit. Aliquando comprehensus, spoliatus, malè mulctatus, hianti cymbulæ impositus, & mari alto commissus, æger, cum plagis quibus opertus erat; cum extrema rerum necessariarum penuria, & cum sæuâ maris tempestate ita luctatus est, vt diuinâ ope terram tamen viuus tenuerit. Mortem tandem

Dæmon.

Exercitia. Charitas. Vocatio.

Zelus.

Patientia.

tandem obijt perceptis ritè Ecclesiæ Sacramentis, inter diuinas laudes, & Christianorum preces ac lachrymas, qui heroem illum inuicto ad omnia dura ingenio, & admirabili erga omnes charitate amabilem, primum in Regno Gotto Euangelij seminatorem, Bonziorum plurium in diuinis magistrum, Christianorum longè plurimorum in Christo Patrem, dęmonumque terrorem deplorabant.

P. MICHAEL LÆTAVALLIVS.

Italus Syracusis. 5 Oct. 1590. ætat. 67. Soc. 40.

FVit è primis à S. P. Ignatio in Siciliam destinatis: vbi Syracusis per 36. annos vixit, oratione, assiduoque pro animabus labore, admirabilis, moriturus non priùs voluit cælesti viatico instrui quàm se flagris, de more, viribus quibus adhuc poterat cecidisset. Anno 1576. Syracusis peste afflictis omni curâ seruiuit. Etiam septuagenario ætatæ iam vicinus à P. Generali petiuit in Sinas mitti. Societatis historia ait; anno 1606. jussisse Ioseph̃um Saladinum Antistitem ritè cognosci de miraculis, & virtutibus P. Michaëlis, adhibitâ fide testium juratorum; & omnia Romam misisse, additis suis & Vrbis literis, quibus à Paulo V. Pontifice postulabant, vt eum in Beatorum numerum coopta-ret. Hæc & his plura de illo Societatis historia.

Mortific.

Mort.

Charitas.

anno 1590. n. 75.

Oratio.

Cæterùm Michaël orandi studio apprimè condiebat seueram illam quâ se excruciatum ibat quotidie corporis afflictationem; adeòque noctes integras peruigil quandoque ducebat orando. Visus est inter orandum eleuatus à terra sublimior ad tres palmos. Quicquid infimorum domi officiorũ est, obibat cùm alijs præesset. Per totos 40. quibus in Societate vixit annos aiunt nunquam turpem aliquam cogitationem suæ menti oblatam sensisse. Morientem S. Michael cum Angelis inuisit, & Beatissima V. Mater aiunt, eius tumbam aureo Panno tectam. reliqua in eius vita.

Castitas.

Mors.

B.V.

P. BONAVENTVRA PARADINAS.

Hispanus Monarchiæ 5. Octobris 1595. ætat. 62. Soc. 26.

NVnquam per omnem vitam quicquam etiam è quotidianis rebus à superioribus petijt, quod ad commodum ipsius spectare videretur sui planè incurius, & hanc suam velut virginitatem vocans. Nouitijs diu & magnâ exempli, œconomiæ, prudentiæ, ac perpetuæ charitatis laude præfuit. A suis abiturus æger iam vltimum, Nouitijs quinque capita commendauit impensius; 1. Purissimam in singulis intentionem, 2. orationem, & affectionum mortificationem 3. promptum animum ad voluntatem Dei: 4. mutuam charitatem: 5. Præcipuum B. Matris cultum.

Mortific.

Mors.

B.V.

P. NICOLAVS CONDE.

Gallus Dijonæ. 5. Octob. 1654 ætat. 54.

DE hoc in annuis Campaniæ anno 1654. num. 10. ita scripsi. P. Nicolaus de Conde 4. vota professus, genere nobilis è Lotharingia. Societatem anno 1622. amplexus, in ea, humaniora, philosophiamq; perdocuit; & ad populum sacer orator dixit ardenter, per quadragesimam potissimum, & per octo dies à die Deiparæ Matris assumptæ. Aiunt literæ, illum prodigium factum esse multis, ingenij & facultatis imaginatricis vim in eo admirantibus: librum nullum in eius cubiculo visum, præter Biblia, quæ flexis genibus legebat quotidie.

Lectio.

fuisse

Memoria. fuisse illi pro Bibliotheca portatili, culti pectoris sapientiam, plenamque memorię locupletissimę copiam; quâ supellectile instructus, Galliam ferè totam concionibus peragrârit, magnum eximiæ, ac propè plus quàm humanæ indolis exemplar circumferens. Cùm esset (inquit de illo prudens quidam, & cui ille benè erat perspectus) ignei temperamenti, quod eius rapida ac torrens eloquentia prodebat, exquisitę insuper eruditionis, memoriæ quoque supra humanam propemodum, vt qui sinè scripto vllo multorum annorum conciones à se habitas retineret, atque inter summos Societatis concionatores meritò censeretur; vir tamen omnium virtutum fuit. Arctissimam cum Deo coniunctionem testabatur entheum eius pectus, quoties de rebus diuinis verba faceret. Sic ille. Religiosè paupertatis fuit maximè studiosus. Fœminam impudentem, à qua confessionis obtentu ad flagitium inuitabatur, seuerè corripuit; & suæ salutis vehementer admonitam, sed insanabilem, facessere, nec vnquam ad se redire iussit. *Cassitat.* Mira illi manè insurgendo ad signum commune constantia, quicquid præcessisset itinerum aut laborum: mira inter extrarios ad mensam, & vbique abstinentia atque modestia. Vnius tantùm pulmenti genus singulis refectionibus degustabat. *Mant.* *Temperant.* Ad anagnostæ officium super mensam, ad infima quæque culinę officia se superiori frequens offerebat; vt quia legum nostrarum erat ad omnem apicem retinentissimus, illam quoque seruaret, quæ iubet ea libentiùs à nobis occupari in quibus exercetur humilitas, & charitas. *Humilit.* Iam, ne se his efferret, molestis conscientiæ aculeis agitatus, & malè de se vbique suspectans, quicquid ageret, peccati vmbram subesse verebatur; morem tamen Confessario semper gerens.

VI. DIE OCTOBRIS.

P. MELCHIOR CONSALVIVS.

6. Octob. Lusitanus Bazaini. 1551. Soc. 5.

HVnc S. Franciscus Xauerius Bazaini Collegio præesse iussit. Multos ibi, & circùm, ad Christi fidem adduxit; nec pauca idola subuertit; erecto diuinæ Matri templo, & ephebio puerorum; ad paruulos fidei Orthodoxæ dogmatibus imbuendos. Xaueriano more, primis tenebris vrbem illam concursans, pulsato ære campano populum admonebat, vt preces funderet pro ijs qui lethalis peccati conscientiâ tenentur æternis inferni pœnis obnoxij, nisi resipiscant; & pro illis animabus quas expiatorius ignis in purgatorio excruciat. Apostolicorum virorum elogio tam bonus eius vineæ operarius fuit, vt verbis id consequi perdifficile sit. Odêre in illo tantum fidei, ac animarum studium timidi iuxta & rabidi idolorum cultores; quare ne porrò Christianæ religionis fines latiùs, vt continuatis laboribus faciebat, extenderet, veneno propinato mortem illi accelerauêre. P. Gaspar Barzæus illac iter tunc habens adfuit morienti. *B.V.* *Vesperi.* *Purgat.* *Fidei.*

P. LV-

P. LVDOVICVS VNGRIA.

Hispanus Melitę. 6. Oct. 1584. ætat. 60. Soc.

AB ipso S. P. Ignatio ad Societatem cooptatus. Nobili stirpe natus; at adeò auulsus à carne & sanguine, vt per 20. annos nullam epistolam ad suos dare voluerit. Per sex annos à carnium esu omninò abstinuit. Nil priùs respondebat, quàm responso cũ Deo collato. Orabat flexis in medio cubiculi genibus nulli fulcro innixus, etiam senex. Per ipsos 20. annos pro meditandi argumento habuit orationem Dominicam. Mirabili dote pollebat imprimendi cordibus argumenta meditationum. Æger medico signa valetudinis redituræ se in eo comperire dicenti; ego verò, inquit, non cras verùm tertio abhinc die discedam: & tertio die datis ad P. Ioan. Bapt. Carminatum literis; scribo, inquit, Reu. Vestræ hodie, qui est extremus dies vitæ meæ. Et eo ipso die obijt. Mortem deinde aiunt consecuta quædam quæ admirabilitatem habent.

Caſſitas.
Manè.
Temperant.
Humilit.
Mortific.
Oratio.
Mors.

MICHAEL XVCCAN.

Iapon. Scimonoseki. 6. Oct. 1618.

CAtechesis, & concionum assiduitate, vigore, ac spiritu multos è suis Ciuibus ab idolis abduxit. Macai ob fidem exul, & inde redux, nouo ardore se quàm plurimis Euangelio lucrifaciendis per labores, pericula, ærumnas ex asse dedicauit vsque ad morbum, quem quà latendo, quà concursando, in fame, ac tecti aliarumque rerum humano vsui oportunarum inopiâ contraxit; & vitam, quam in flammis volebat, in ærumnis terminauit.

Fidei.

PHILIBERTVS VAN LVYCK.

Belga Duaci. 6. Octob. 1656.

SOlida, & veterano digna virtus in eo laudabatur. Sola Christi patientis memoria lachrymas illi ciebat vbertim. Initio morbi cùm is necdum eo loci esse videretur vt periculum subesse dici posset, affirmatè dixit Superiori se ex eo morbo decessurum, vtpote in Cælum à S. P. Ignatio inuitatum. Toto morbi tempore, vel signis vel verbis explicabat amoris Dei actus, quibus in Deum ferebatur, cantu quoque nonnunquam condimenti quiddam suæ adijciens pietati.

Mors.
S. P. Ignat.

VII. DIE OCTOBRIS.

P. BARTHOLOMÆVS ISLA.

7 Octobris Hispanus Madriti. 1576 ætat. 46. Soc. 14.

ANte initam Societatem, illapso in lectum illius è turris campana prægrandi malleo cùm ille nocte illâ fortè abesset (à quo conterendus erat si istic fuisset &) ad meliorem frugem se recepit. In Societate seueram sensibus, oculis potissimum, custodiam circumdedit, adeò vt cùm XIII. propè

Modestia.
Castit.

annos in aula nobilium fœminarum confessionibus audiendis inpendisset, nullam tamen de facie se nosse Superiori suo dixerit. Manè statim atque surgebat: inuisebat SS. Sacramentum: prolixas etiam interdiu moras coram illo in orando genibus flexis trahens & sacratissimo lateris vulneri ad cor Iesu pietate singulari addictus. In cubiculo coram S.P.Ign. imagine perdiu nixus genibus persistebat: aiebatque se magnâ fiduciâ in quouis vsu ad illum confugisse, ac præsentissimum eius auxilium semper fuisse expertum, Adduci ad extrariorum conuiuia planè non poterat eorum loco ad ægros, calamitosos vinctosque adibat. Pulcherrima illi colloquendi materia erat Deus, cæli gloria, & disserere, audireque alios differentes de *modo Deo quàm perfectissimè seruiendi.*

Oculi.

Eucharist.

S.P Ignat.

IOANNES
FARINA. SCHOL.

Italus in Sicilia Polizzi. 7. Oct. 1577. ætat. Soc. 5.

ILlustribus natus maioribus, vbi Societatem adeptus est, adeò se Deo totum dedit vt nullo humanæ comitatis respectu ductus ne responderit quidem vlli superuacaneum, quidpiam loquenti, nedum vltrò ipse sit locutus. Per sæpè ruminabat illud secum repetens: *In silentio, & spe erit fortitudo tua.* Quàm ex alto diuitiarum descenderat ad religiosam paupertatem, tam tenero ac seuero amore illam arctè complexus est. Idcircò nil nisi omnia deterrima admittebat. Simplicissimæ obedientiæ fuit impensè addictus: & in orandi studio apprimè diligens. Nocte nati Christi, & per totam octauam dulcia meditationis suæ pascua reperit in his tantum verbis. *Natus est Iesus.* Etiam præsens pudicitiæ extra vrbem ab impudente fœmina tentatæ periculum euasit fugâ nobili. Fuit puritatis suæ custos armatus Angelicâ vultus modestia, seueritate in corpus præter consuetam omnibus asperitatem, aquâ etiam feruente in culina se vexans, cùm interea de Purgatorij cruciatibus cogitaret. Mortem illius duæ res memorabilem reddidêre: Altera, quòd illam prædixerit; altera, quòd in illa cantantes Angelos auditos fama sit.

Resp. hum.

Silentium.

Paupertas.

Mortif. Mort.

Angeli.

P. IOANNES
DE PERALTA.

Hispanus Toleti. 7. Oct. 1588. ætat. 46. Soc. 20.

QVicquid agebat, acerrimo studio contendebat, vt id faceret quam exquisitissimè accuratissimeque. Per omnem vitam vehementer attendit ne vnquam silentij tempore loqueretur. Vnde; quantumuis multifariam occupato satis illi erat otij ad orandum & pios libros legendos cum silentium illi esset custos temporis, & instar Nouitij haberet sua tempora distributa. Nouitiis præfuit per 6. annos, ipse forma gregis paruuli factus ex animo, etiam ad labores. Existimatur innocentiam nullâ grauiore noxâ læsisse vnquam. Cum fœminis nonnisi rarò, de rebus spiritûs, grauiter, & breuiter loquebatur. Dicebatur ei, quicunque cum Peralta versaretur, adhærescere pietatem. Carnem tractabat ceu hostem hostis, vt corpus illius non tam mortificatum, quàm ferè mortuum diceretur. Villaregij cum præesset, sæcularium quorundam inuidiâ, (contra quos eius Collegij bona defenderat) infami apud Superiores notâ aspersus, eoque exauthoratus, tacuit nobili quietoque silentio; sed patuit innocentia etiam ab eo non defensa. Incredibilis oculorum dolor adeò illi increuit, vt alter oculorum ei exilierit; illo interea

Silentium.

Patientia.

ea de doloribus nihil questo. Felices aiebat eos, qui paucioribus dotibus præditi sunt, quòd alas non habeant, quibus volent vt capiantur à rapaci accipitre. Æger medico dixit (licèt ipse quoque medicinæ olim Doctor) ageret, quod videretur. Sibi enim in optatis esse obedire potiùs quàm sanari. Nouitij ollas Ægypti repetere meditantis imbecillitate diuinitus inter orandum intellectâ, illi suauissimè quid cogitaret dixit; eumque & in vocatione constabiliuit; & aliis alia plura prædixit.

Humil.

P. PAVLVS HEVTIN.

INdias desiderio complexus, earum loco impetrauit tandem se impendere lue infectis: à quorum contagione moriturus, gaudebat impensè in tali opere se mortem ralem reperire, qualem frustra fortè in transmarinis orbis partibus quæsiuisset. Hic post mortem Patri Ioanni de Kraekere graui mœrore & lachrymis presso noctu apparuit, vt aiunt Annuæ anno 1647. & prædixit; fore vt sibi in cælo breui socius iũgeretur. Et euentus prædictioni respondit, Ioanne Paulum breui secuto.

Belga Dunkerkæ. 7. Oct. 1646. ætat. 39. Soc. 9.

Charitas.

Mors.

VIII. DIE OCTOBRIS.

P. ANTONIVS BOSCHVS.

8. Octobris Hispanus Sassari. 1571. alius ponit 7. Octob.

Euchar.

Vocatio.

HIc auditâ Societatis famâ, quòd crebrior esset in illa S. Synaxis vsus, sanctam illam esse interpretatus, nomen illi dedit, modicâ doctrinæ, sed insigni virtutum, etiam proximorum saluti mirificè idonearum, laude in illa versatus. Ante mortem ingenti lætitiâ gestiens; magnificam, inquit, victoriam consecuta est nostra Classis de classe Turcarum: de parta tunc, sed istuc necdum perlatâ victoria loquebatur. Vnde argumento fuit, illum eam mirabiliter didicisse. Quare ad agendas Deo gratias omnes inuitans, *Te Deum laudamus*, recitauit vnà cum sociis: & biduo post cælestia decantans, lætus intrauit in gaudium Domini sui.

Mors.

P. GASPAR LOARTE.

VIr etiam ante initam Societatem doctus ac probus: quippe magni Ioannis Auilæ discipulus, & iam tum diuinis meditandis quaternas quotidie horas tribuens; Christique cruciatus tam tenere meditatus, vt eos peteret experiri, & locum in quo orabat manantibus vbertim lachrymis latè aspergeret. B. Borgiæ exemplo ad Societatem pellectus, Genuæ cum præesset Rector vehementer re quapiam angebatur. Tum illi Cruci affixus Christus sese ostẽdẽs vt ei videbatur, amanter illum solatus, *Bono animo esto*, inquit: *ego te per omnem tuam vitam nunquam deseram.* Et promissi veritatem dulcissimè est expertus. Orationis tam erat amans vt etiam æger eo tempore, quo matutinâ horâ domi

Hispanus Valentiæ. 8. Oct. 1578. ætat. Soc. 26.

Lachryma.

Oratio. Crucifixus.

orabant Socij, sublatis, & iunctis manibus, quibus poterat viribus orârit. Orationi efficacitatem adiebat quotidianâ sui flagellatione, carduis pro cilicio interdum carni adstrictis. *Mortificat.*

P. IOANNES ACOSTA.

Lusitanus Nangasachi. 8. Oct. 1633. ætat 58 Soc. 42.

A B anno 1604. in Iaponia ærumnosorum laborum plenus ibat, redibat, latebat, esuriebat; vt pusillo Christi gregi prodesset. In profundo latuit aliquando per nouem dies, cùm cibus illi per funem demitteretur: fuit aliàs quoque in specu absconditus per tres menses. Tum 24. Augusti comprehensus, 5. Octobris Nangasachi suspensus in scrobem è pedibus; hoc demum die cursum victoriæ atque fortitudinis expleuit. *Fidei.*

IOANNES DE NEVE COAD.

Belga Mechliniæ. 8. Oct. 1651. ætat. 70. Soc. 42.

PEr annos 39. tyronibus ex arbitrio magistri ducendis præfuit; pias etiam cælitum effigies peritè interdum pingens pro arte quam probè callebat. Orantem in templo vidit è consiliariis curiæ non nemo, & dixit se inde magnoperè ad pietatem accensum: quicquid vesperi in noctem occupationis obuenisset, nunquam tamen meminit se manè vltra quartam à media nocte horam somnum produxisse ne quidem in Collegiis cùm hospes istic diuerteret. Nouitios quo reuerebatur magis, eò magis ad officium incitabat; aperto capite, modestiâ, non imperio. Si potestatem haberet dandi aliquid, egenis petentibus dabat: si nil haberet, illicò, *Aue Maria* pro illis recitabat, velut eleemosynam pro eis petens à Regina cæli. In morte rogatus quid summo illi esset solatio; respondit, quòd in Societate moreretur. Et verò eadem ipse horâ obiit, quâ ille quotidie (præter ordinarium rosarij pensum) aliud Beatissimæ Virginis Rosarium recitare consueuerat, pro fælici morte in Societate (auxilio illius) obtinenda: quam pietatis per totos 40. & amplius annos perseueranter quotidie exercitæ constantiam Deus morte illâ piissimâ voluit honorare. *Oratio. Regulæ. Charitat. B. V. Mors. Vocatio. B. V.*

IX. DIE OCTOBRIS.

P. PETRVS DE FAV.

9 Octobris Hispanus Maioricæ. 1584.

THeologiæ probè peritus, & ouili suo impensè intentus Curatum agebat iuuandarum animarum corporumque vtilitatibus valdè addictum. Societatem demum elegit, in qua, vt aiebat salutem suam in tuto, quoad posset, collocaret. Paupertatis studio deterrima quæque accipiebat: nec vnquam petebat, si quare indigeret. Etiam in mensa in Deo absorptus, cibi obliuiscebatur nonnunquam. *Paupert. Oratio.*

Altero post mortem anno corpus eius integrum est repertum. Et post annos 28. à morte elapsos cuidam suæ olim parochiæ homini apparuit, vt fertur, eique acriùs reprehenso quòd peccata quædam in confessione tacuisset, synceram confessionem persuasit. *Discit à mortuo. Confessio.*

P. XYS-

P. XYSTVS TOCVVM.

Iapon Nāgasachi. 9 Oct. 1633. ætat. 63. Soc. 43.

HVnc etiam suis Iaponibus ad Christum adducendis præstrenuè intentum, abreptumque in vincula ciuem suum æternâ ciuitate donandum in fouea suspendêre, capite deorsum depresso, pedibus verò in altum elatis. Ita hodie (vel vt alius autor est 10. Octobris) diem æternum iniit. Illi socius vt magni zeli, ita religiosæ vitæ mortisque accessit

Ferd.

DAMIANVS FVCAYE. COAD.

Iapon. ibid. eodem die.

IApon & ipse, ac simili ferobis suspendiique tormento, in fidei quam propagabat odium, internectus. Cùm per ipsos 20. annos Prouincialem socius comitaretur, Catechesi suos ciues condocefaciebat, & ad baptismi Sacramentum præparabat.

WENCESLAVS KOLOVVRAT.

Bohemus Romæ. 9. Oct. 1659. ætat. 26. Soc. 9.

PRagæ inclytâ Libsteinskiorum Comitum de Kolovvrat domo, 14. Martij natus anno 1634. Leoni Patri suo exercitus Cæsarei Chiliarchæ tanto gaudio fuit vt cùm ille Citzinij tunc apud nos ageret, nuncio accepto, positis humi religiosè genibus, illum (tametsi vnicum) illicò Deo pro Societate Iesu obtulerit. Pragam redux, cùm à nostro à quo inuisebatur, nati nuper primogeniti Wenceslai mentio esset iniecta, Comes Leo, paruulum ita vt erat fascijs inuolutus militariter è cunis eripuit, & gratulabundus in altum (velut in cælum sublimem vibraturus) iecit; quem noster ob viis vlnis excipere, ne in terram decideret, est coactus, Comite hilariter dicente: Hunc ego vobis puerum dono: vobis natus est: vester erit. A Matre quoque Deo per Dei Matrem dedicatus est, & ipso nascentis Deiparæ die Krupnensis Virginis admirabilis aræ impositus, missæ sacrificio celebrato, in quo Wenceslaum pia Mater Deo ac Dei Matri in filium, seruumque perpetuum transcribebat. Quem dedicationis ritum quotannis ibidem repeti voluit, ac tenerum Wenceslaum diuinæ Matri anniuersariâ instauratione, seu velut mancipatione, stitit; ipso etiam istic precari iusso quando per ætatem id licuit. Omitto ea quæ in paruulis laudamus rudimenta teneræ pietatis, quæ in Wenceslao piam indolem luculenter testata sunt. Illud animi firmioris fuit indicium, quòd cùm trimulus tunc adhuc, rogantibus ecquod vitæ genus amplecti vellet, respondere soleret paruulus, velle se fieri Iesuitam, Comes parens ad pertentandam paruuli constantiam, iratum se simulans furenter sclopum illi admouerit, minaciter illi obiectans; Tune vis fieri Iesuita? & ille intrepidè, *Volo* respondent. Nouennis literarum studiis admotus, illicò arripiebat quæ ad singularem cultum Deiparæ faciebant. B.V. Vnde officium de Conceptione B. Virginis tunc memoriæ commendatum, per omnem deinde vitam quotidie recitauit. Vdalricus Franciscus Comes à Kolouurat, Wenceslai patruelis, & Bohemiæ Præfectus, ac pro Rege designatus Burggrauius illum ex asse hęredem scripsit moriens. At ille, ne pertenui quidem lætitiæ dato indicio, dissimulauit, & animo hæc supergressus, breui, Ferd. III. Cæsaris, ac piæ Matris viduæ permissu, ad Societatem Iesu conuolauit; paratus aliàs (vti

cum famulo constituerat) Romam iter arripere ad id impetrandum : & nuncio accepto lætus aiebat identidem : Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi : in Domum Domini ibimus ! Quàm dilecta tabernacula tua, Domine virtutum ! Mater certè vt se peruinceret, nudipes ad admirabilem Boleslauiensis Deiparæ imaginem peregrinabunda per tres Germanicas leucas adiit ; sacrificijs aliquot istic eâ mente procuratis religiosè interfuit, & diuinâ synaxi refecta, Deiparâ consultricem adhibuit, ac inde redux vnico filio, ipsa iam vidua, facultatem ineundæ Societatis est impertita ; audito verò postea eius mortis Romæ obitæ nuncio, post breues lachrymas quas primus Materni amoris æstus vbertim excusserat, gauisa est illum in Societate diem vltimum obiisse, atque centuplum præmium retulisse. Ingressum enim parantē comitata, & ei pretioso dato annulo, velut sponso, gratulata ac benè precata, deinde minata est, se Matrem illi non futuram, si quando degeneraret à susceptis excelsis his cogitationibus filiorum Dei. Brunæ 22. Octob. anno 1650. tyronum albo adscriptus, pro more, differuit in illa verba : Elegi abiectus esse in domo Dei. Die SS. omnium vestem religiosam tanto animi ardore induit, vt postea scripserit ; malle se in illa veste vitam breuissimam, quàm foris longissimam ; malle in illa veste cum omni afflictione, quàm foris cum omni omnium deliciarum in vnum aggerem exaggeratarum cumulo viuere. Quàm excelsè de sua vocatione sentiret, suo chirographo enucleatiùs declarauit, quod anno postea septimo recognitum confirmauit, se de incomparabili eius excelsitate idem quod aliàs, imò altiora sentire testatus. id quod luculenter factis quoque, non sine tenero atque ad fusas vbertim lachrymas sensu ostendit. Et ipsa huius excelsæ opinionis commemoratio magnus illi erat stimulus ad quicquid etiam difficile, persuadendum. Sui demittendi studio illustre nomen cum alio commutare, numisma aureū quod à Ferdinando III. Imp. pro Cæsareæ gratiæ tessera, & literarij honoris præmio dono acceperat, colliquari volebat : si in libellum quempiam suo nomini dedicatum incideret, inde ingentes titulos & nomen eradebat ; multa palàm se demittendi exempla daturus, nisi ij à quorum pendebat arbitrio vetuissent. Latum illi horridumque quo induebatur cilicium ; & flagrorum inclementer inflictorum vsus tantus, vt somnum vicinis noctu excuteret. Id quod ne fieret, deinceps flagro è filis ferreis contexto vtebatur, maiore dolore quàm strepitu. Si quid arduum animo sese obiiceret, ipse vltrò adibat, & sibi concedi postulabat, vt se peruinceret animo semper excelso. Fastidio illi erat, nec erat exorabilis vt admitteret aut retineret quicquid sanctis paupertatis religioſę oculis minùs probari posse putabat. Cùm patrimonio toto se prorsus euolueret, ac exueret, suggerebat quispiam fieri posse, si vellet, vt bonâ superiorum veniâ ad suos vsus aliquid retineret ; exhorruit, & auertat, inquit, à me istud optimus Deus, qui certè prouidebit vt quocunque in Collegio degere me contingat, non desit mihi frustum panni, quo religiosè tegar. Monitus ne illustrissimos familiæ suæ oculos obsoletiore veste offenderet, B. Aloysij dilemmate rem diluit cùm diceret se vel notum esse ijs à quibus videretur, vel ignotum : ignotos nihil se morari, tanquam ignotum : notis verò id fore non offendiculo sed exemplo. Certè hæretico viro nobili, & amico dixit aliquando cùm de fidei controuersis quæstio moneretur

Humil.

Mortific.

Paupertas.

Fidu. moueretur: Ecquid putas, me, cuius & prudentiam olim amasti, & familiæ splendorem opesque suspexisti, adeò hebetem, aut insanum futurum fuisse, vt ea quæ à me contempta nosti religiosæ huic mendicitati posthaberem, nisi Catholica fides mihi fundamentum præstrueret verum, solidum, ac æternum? Scio cui credidi! Hoc demum argumento vir ille ad tot aliorum aggressiones obstinatus, tandem subactus est, & se ad vitam omnem exomologesi vniuersè perpurgandam promptum ipsi exhibuit. Ægro Wenceslao in Domo Professorum, illustris & eidem sanguine iuncta fœmina edulij quiddam opportuni submiserat. Reiecit, ceu rem nimis delicatam Wenceslaus, cùm diceret id genus delicias Comitē quēdam à Kolourat, qui ipse iam esse desijsset, non verò pauperem religiosum decere. Iussus tamen eleëmosynam illam Domui Professæ missam admittere, obtemperauit. *Humil.* Cùm Societati longè plura dedisset quàm quæ pro implendo fundatoris nomine abundè sufficerent, tamē honorificum illum titulum non admisit, se ac sua dedisse contentus. Initâ cum selectioribus quibusdam pactione conspirauit ad persequendum, quem vocant, spiritum nationalitatis, & ad pia religiosaque serenda colloquia. *Oratio.* Ad iaculatorias, quod aiunt, orationes crebram sui victoriam, cum aliarum virtutum frequentatione adhibebat, vt illę harum essent velut vehiculum. Inde illi ad rosarij grana repetiti humilitatis actus, & frequens virtutum Theologicarum vsus, nunc de SSS. Trinitate, nunc de diuino Eucharistiæ Sacramento, quâ industriâ efficiebat, vt quotidie ad plura id genus affectuum millia peruenirent. Incredibili solertiâ cauebat longiorem, & crebriorem cum adolescentibus colloquendi morem; dicebatque multa & grauia sibi rationum momenta suppetere ad id sibi ac alijs totis viribus dissuadendum. Puritatis, non fortis tantùm ac in corpus seuerus, verùm & verecundus, custos, aliquando linquente animo conciderat. Aderat fortè tunc Mater, & aperto modestè filij pectori balsami quiddam illeuit. Id quod vbi postridie audiuit Wenceslaus, dolenter questus est quòd socij Sacerdotis permissu id fœminæ licuisset: adeò quod licuit Matri, voluit fœminæ non licere. Martyrij desiderio Indias optabat, ac flagranter petierat, & idcircò Romam lubens venit, vt id coram facilius obtineret. Certè Illustrissimæ suę Matri disertè aliquando dixit; illam, si Deus votis suis annueret, audituram olim Wenceslaum suum oppetijsse mortem in patibulo glorioſam.

Humil. *Mortific.* *Pauperta.*

Venerabatur Angelos paruulorum, cùm eis obuius fortè fieret; hortabaturque socios vt illis supplices fierent pro conseruandâ, eorum auxilio innocentiâ paruulorum. Voto tuendæ, quâ licet, Immaculatæ Conceptionis, sanguine suo subscripsit. Donatam sibi à Ferd. III. Cæsare catenam auream cum aureo numismate, S. MARIÆ Maiori Brunensis Tyrocinij Matri donauit. Sabbatum religiosè coluit, cùm plura quæ à Deo die Sabbati acceperat beneficia narraret. Sanguine pennâ hausto de pectore scribere volebat votum quod nuncupare destinabat semper id sectandi quod perfectius videretur; nisi obedientia vetuisset: cui parêre censebat perfectius quàm votum illud concipere. Contentè aspirabat ad eximiam Sanctimoniæ excelsitatem: petebatque fidenter ab amicis pro se orari vt fieret *magnus Sanctus*; ad quod etiam Laureti aiebat se in cælesti illa Deiparæ domo grandia incitamenta sensisse. Cùm in autumno, pro more, S.P. Ignatij *B.V.*

natij exercitia esset aggressus Romæ tunc iam Theologus, morbo correptus, prælegi sibi ea curauit quæ extremo illi tempori opportuna iam inde à tyrocinio exquisitè concinnârat, & in commentariolum retulerat, plena sensu cælesti, neruoque virtutum. Amicum monuerat, vt manè quotidie ab eo viseretur, & moneretur de illius diei doloribus atque molestiis distributè offerendis Die Dominico SSS. Trinitati, fer. 2. pro defunctis patriæ cælesti propinquioribus. & sic dies reliquos partitione sanctâ distribuerat. Vnde nunquam queri, gemereue auditus est. Semel tamen anxium quoddam suspirium visus est mittere gementi similis, cùm viscera sibi sentiret acerbissimo dolore conuelli. & rogatus ecquid hoc esset, dixit subtimere se delirium. At suggerente illo qui aderat, & mentem, & omnem sui compotis aut impotis mentis vsum in amati Dei manu obedienter deposuit. A percepto viatico prodebat tenera quædam indicia iucundissimæ voluptatis gestiens, & canenti simillimus. Monitus, vt quieti nonnihil indulgeret, respondit: Quies mea tota, & sola IESVS & MARIA est. Vnde gratias Deo se debere aiebat, quòd in corpore cruciatibus pleno animus non destitueretur suis solatiis. Cùm illum adirem, petebat edoceri quomodo optimè mori posset: se enim id nunquam vsu didicisse, nunquam expertum. & eodem tempore missam sibi à P. Gosvvino Nickel Præposito Generali, & postea etiam ab Alexandro VII. Pont. Max. nominatim benedictionem, indulgentiasque plenarias magnâ religiosi animis significatione, me præsente, accepit, plenus magnæ dulcisque fiduciæ tanquam in vocationis suæ thesauro repositæ. In suprema caligine oculorum cùm minus Christi Cruci affixi signum satis videre non posset, maius afferri, ac oti suo identidem admoueri petiit, atque obtinuit. Sacerdoti qui aderat, instar testamenti dictauit se protestari quòd Societatis Iesu seruus minimus perseueranter, ac vt ille aiebat, irrefragabiliter, esse vellet. Nomen manu suâ addere paranti negauit manus extremùm iam languida desideratum officium. Quare signo Crucis X. ducto scribere desit, ac demum, etiam viuere. Corpus in scholasticorum loco sub B. Aloysij tumba & ara, propè Ioannem Berchmannum est conditum; & indicta pro illo non ea tantùm quæ pro aliis indici solent, sed & ea quæ fundatorum propria sunt suffragia per Societatem vniuersam.

Morbus.

X. DIE OCTOBRIS.

P. HONORATVS ABELLA.

10. Octob. Hispanus Cæsaraugustæ. 1593.

HVnc Societati nomen daturum, luculenter, & ex verò prædixit B. Ludouicus Beltramus ex Ord. Prædicatorum vir inclytæ sanctitatis. Si fœminas visere necessitas cogebat, faciebat id pudicæ plenus modestiæ, & sede vnâ semper inter se ac fœminam vacuâ relictâ. Fuêre tamen quæ ausæ sunt offerre illi flagitium: sed ille cælestis cuiusdam verecundiæ plenus, & tunc, & per omnem vitam integrum pudicitiæ florem castè seruauit, cuius disertus interpres erat etiam ipse vultus ad omnes emendatæ modestiæ leges vndequaque compositus. Fama est illum ab omni omnino

Castitas.

Modestia.

Innocentiæ nō grauiore noxâ semper vixisse.

P. THEODORVS MANTELS.

Belga Malacæ, incerto mense. 1593. ætat. 33. Soc. 15.

IN Iaponia sancto labore per annos aliquot impenso rei Christianæ cōmodi permultum attulit: atque idcirco barbaris odio cùm esset, venenum ab iis propinatum ignarus hausit; & post biennij cruciatus, toxico pharmaca omnia superante, tandem enectus est.

Fides.

10. Octob.

P. Xystum Tocuum aliqui hoc die cæsum aiunt. Nos de illo 9. Octobris egimus.

P. GARCIAS DE ALARCON.

Hispanus Oniedi. 1591. ætat. 63. Soc. 43.

ILlustris & lautæ, tam paternæ, quàm maternæ stirpis hæres, minori natu fratri ac sorori suæ (tum & ipse paruulus) autor erat, vt Christi patientis amore in mensa id quod palato magis arrideret dimitterent, signo quoque ad id præstituto, quod dabat ipse vt eo moniti meminissent. Iam 18. annos natus Patri extincto successerat, & fortunis suis præerat, cùm viso B. Borgia, eius decora imitari ei venit in mentem, & Societatem ab eo impetrauit. In Societate magistet Nouitiorum, Rector, Prouincialis, Visitator, & Assistens, incredibili animæ suæ ac officij curâ in omnibus versatus est. Per plures annos vesperi ne bolum quidem admittebat; & sub noctis medium surgebat ad preces: post quas vnâ iterùm horâ quiescebat & surgebat cum cæteris ad orandum. Patribus, quos ad mortualem suum lectulum videbant mœrore affectos; non est, inquit, quod vobis mors mea dolori sit. Nunc enim plus habeo solatij quàm vnquam habuerim. Vallisoleti cuidam eius mortem dolenti adfuit vt fama est, adspectabilis, eique solatij plurimum attulit, cùm dixit; se iam in æterna gloria degere cum bono Deo.

Mortific.

Exemplum

Mortific.

Oratio.

Noctu.

Mors.

Post mortē.

XI. DIE OCTOBRIS.

P. NICOLAVS PASQVALIS.

11. Octobris Hispanus in insula Indica. 1555.

HVius tantùm cognomen prodit Aragoniæ Prouincia. Singularis in illo dexteritas elucebat in educandis orphanis; ibatque cum *P. Andrea Gonzalez*, & *Alphonso Lopez* Vlyssiponâ in Æthiopiam vt seminaria conderet ac gubernaret, cùm nauis in arena hæsit. Qui poterant, eas quas secum in maiore naui gestabant nauiculas conscendere, & Patres magnoperè rogauêre vt vnà inde abirent, seque morti eriperent. At Pasqualis, & Socij cùm in deserta illa insula tot viderent relinqui; ne tot miserabiles omni spirituali præsidio in tantis famis ærumnis destituti morerentur, maluêre cum vitæ iacturâ cum perituris persistere, quàm inuitantium humanitate vti, ac euadere. Ita perstitêre ad nauandam sacram operam iis consolandis quos in deserto illo loco æruminosa mors expectabat, vt ne sine Sacramentis decederent. Et verò, cùm in expectatione illa nulla vitæ sustentandæ adiumenta venirent, cadebant alij post alios fame enecti; vsque dum

Modestia.

Charit.

& ipsi alimentorum inopiâ sensim cum aliis elanguêre, & charitati deuotas nobiles animas pro fratribus posuêre, in Dei gloria cùm apparuerit, vt spes est, satiandi, inter heroes sui tam prodigæ charitatis.

P. IOANNES NICOLAVS PEDELONGVS.

Italus Neapoli. 11. Oct. 1579. ætat. Soc.

HVius nobiles origines à Palæologis repetunt nonnulli. Tria in illo notaui præcipua. Quòd cùm Iuris prudentissimus esset, videretque innocentem quempiam contra ius, & fas damnari ad mortem, crudeli seculo nuncium remiserit, & facultates suas in egenos distribuerit Societatem amplexus. Deinde quòd in Societate normæ domesticæ se enixè accommodârit; modestiâ, & singulari cum Deo coniunctione præstans; ad confessiones autem audiendas tàm promptus, atque perpetuus vt antonomastico elogio passim loco nominis *Pater Confessarius* vocaretur. Denique quòd & suum, & alterius cuiusdam de Societate è vita discessum particulatim, & ex verò prædixerit, magnâ patientiæ laude, supremo, & longo in morbo clarus.

Vocatio.

Confessar.

Mors.

XII. DIE OCTOBRIS.

MARCVS ANT. RIDOLPHINVS.

12. Octobr. Italus Romæ. 1597. ætat 22. Soc. 4.

EXpectationis magnæ iuuenis, nec minoris ad virtutem ardoris fuit Ridolfinus Logicæ tunc operam nauans. Huius mortem breui secuturam dixit moriens eius condiscipulus *Celsus Finettus* vt mense superiore meminimus; quem etiam à Deipara Virgine intellexisse aiunt, Ridolphinum in Purgatorio pœnas daturum biennio. Ante initam Societatem, imminente festo SS. Petri, & Pauli, suasu amici, tandem se propelli permisit, vt Sanctorum Apostolorum honori quotannis Romæ fieri consuetum turbinem igneum seu Arborem festis pyrobolis velut in ramos distributis nobile oculis spectaculum, dum illos eiaculatur, exhibentem. ne spectaret, atque hac oculorum voluptate procul habitâ sanctos illos Apostolos honoraret. Iam stabat arbor in S. Angeli Castello erecta, & porrecta in ramos, cùm Ridolphinus cæteris ante hac ad similia spectanda longè propensior, illis ad solarium certatim currentibus, ipse in conclaui sese attinuit. Sed amicis perurgentibus, tandem, & ipse ad solarium vnde sub dio totum illud pyrotechnicum artificium egregiè spectari poterat, ascendit: verum (vt ipse postea id fassus est) quantumuis non sine vi maximâ sese contineret, oculos ad flammeam illam arborem nunquam extulit, illis pertinaci sui victoriâ semper clausis, etiam cùm pyrobolorum ex arbore prorumpentium sibilos, fragorem pulueris pyrij, sociorumque plausum audiret, omnibus heroicæ huius in Ridolfino victoriæ planè inconsciis. Nec impar his postea in eodem Societati adscripto virtus respondit.

Purgator. B.V.

Mortific.

Oculi.

Sui victoria.

Vocatio.

Confessar.

Mors.

Sui victo-ria.

Oculi.

P. LVDOVICVS MOLINA.

Hispanus Madriti 12. Oct. 1600. ætat 65. Soc. 47.

CVm ingenio magno magnum studium & cum hoc magnam domesticæ disciplinæ curam coniunxit cùm ad consueta domus officia primus pronolaret, instar tyronis egregiè accurati. Humilitatem, & paupertatem potissimùm coluit, nullius ætatis, valetudinis, vel studiorum obtentu quicquam admittens, quod super alios videretur, aut quod omnibus non daretur. Cubiculi supellex pauper, imò nulla: quippè vnicâ imagine libriſque contentus, ipsum Breuiarium habuit tam attritum, vt minores horæ foliis vetustate iam exesis legi vix possent. De libris suis imprimendis nihil solicitus, etiam moriens illos obedientiæ arbitratui commisit. Nunquam autem adeò abripi se studiorum æstu permisit quin quotidie legendo Thomæ à Kempis de Imitatione Christi libello otij aliquid assignaret.

Paupertas

Lectio. Spiritualis.

HIERONYMVS ABARCA NOVIT.

Amelius Limæ. 12. Oct. 1603. ætat. 18. Soc 2.

NAtus in America nobili familiâ, è Theologiæ cursu Societatem tandem impetrauit: diuinissimi Sacramenti cultu, & lachrymarum dono clarus; quibus condiebat preces quas attentione summâ fundebat. Beatissimam quoque Virginem, & S.P. Ignatium apprimè coluit: & scrupulis aliquando acerbè vexatus, per hunc apud illam effecit vt liber ab iis euaserit. Per eandem impetrauit desiderium moriendi. A pueritia consueuerat inter bibendum Sanctissima *Iesu*, & *Mariæ* nomina mente implorare.

Oratio. B.V. Scrupult. S.P. Ignat. Mors. Mensa. Iesus Maria.

P. IACOBVS REM.

Germanus Ingolstadij. 12. Octobris 1618 ætat. 72. Soc. 53.

ROmæ Societatem iniit, & in primis (vt appellare mos est) exercitiis, toto triduo inediam silentio tolerauit, cùm cibos illi afferre is cuius muneris id intererat per inconsiderantiam omisisset. Ad ea, quæ in triclinio legebantur attentus, martyrologium non sine lachrymis audiebat. Innocens illi semper virginitas, cibo parcissimo, oculis mirabili modestiâ circumscriptis, & afflictatione corporis custodita. *Aue Maria* illi persæpè in ore ad Virginem Matrem cuius honori, & amori propagando *Colloquij mariani* cœtum, in quo adolescentes de Beatissima Virgine colloquerentur, instituit eique leges condidit. In sacello colloquij optante illo nosse, ecquis titulus Deiparæ placeret quàm maximè; cùm in Litaniis *Mater admirabilis* caneretur, adfuisse illi creditur decoro splendore amicta Deipara, eum certiorem reddens, se illo elogio maximè delectari. Vnde ille voces illas à musicis tertiò ingeminari iussit. Inter sacrificandum visus est non semel à terra sublimis in aëre. Virginem quandam ab impurissimis quas misera patiebatur sordibus, liberauit semel sacris pro ea operatus. Absentia ab illo dicta, prædicta futura plurima, impetratam pro ægris sanitatem; animas Purgatorij ab eo nominatim subsidium flagitantes, eius vita narrabit. Pater Franciscus Astensis illi absenti post mortem spectabilis, rogatusque ab illo semel, ac iterùm vbi esset, ei respondit: *In Gaudio inenarrabili*; ad quæ verba & tunc, & postea sæpius Iacobus dulcissimis cæli deliciis replebatur.

Mater admirabilis.

Sacrum.

Cælum.

IOANNES LE FEBVRE COAD.

Belga Valêcenis 12. Oct. 1631. ætat. 86. Soc. 60.

A Prima veste, quam in Societate habuit, nullam deinceps nouam admisit. Ianitoris munus per annos multos obiuit; adeò ad loquendum parcus, ac temporis obseruans, vt quotidie 30. & plures Beatiss. Virginis coronas recitârit. Gaudio gestiebat si qua laboris alicuius causâ suscipiendi se offerret occasio.

B. V. Charitas.

P. IOANNES DE LEDESMA.

Mexicanus Mexici 12. Oct. 1636. ætat. 61. Societ. 48.

HVmaniore, ac diuinâ literaturâ, scribendi dote, dicendi ad populum neruo, & authoritate, docendi felicitate ac ingenio fuit præstans; charitate autem, laboribusque animarum planè mirabilis. Cuidam pro eius scriptis typo vulgandis mille aureos offerenti, malle se aiebat illud aurum pro templo, & Indis egentibus applicari. Parietes cubiculi erant conspersi sanguine P. Ioannis se dirè verberantis. Plura de illo annus 1636.

Charitas. Mortific.

P. IOANNES BAPT. DE CODT.

Belga Brugis. 11. Oct. 1657. ætat. 58. Soc. 41. *Humil.*

PRofunda sui demissio ei persuaserat; vt scripto veluti testamento potestatem faceret omnibus (etiam confessarijs) quicquid de illo scirent mali, vulgandi. Fœminæ totum iam mensem lectulo affixæ prædixit fore vt postridie sana de lectulo surgeret; id quod factum, stupente ipsâ, & omnibus. Ad se flagellandum calcaribus chalibeis vtebatur. Frequenter adstringebat pectori crucem triginta tribus aculeis armatam; præter alteram, quam è collo gestabat Christi de cruce pendentis effigiem. Vestitus, ferè vel facco stramineo, vel duro asseri incumbebat ad somnum. id quod Winocibergæ fecit toto triennio cùm præesset, etiâ postquam ad celebrem cencionem dicebat. Dicebat autem contentione magnâ, & omnium approbatione per ipsos nouem & viginti annos. Et tunc vesperi die Concionis habitæ obsonij aliquid admittebat; aliàs minimè, prandio solo contentus. Cancro suo in oui molem iam increscenti eius chirographum admouit ægra, & dixit dolorem sibi omnem, ac mox ipsum etiam carcinoma, euanuisse postridie, nullo sui relicto vestigio.

Mortific.

Concio.

XIII. DIE OCTOBRIS.

P. SEBASTIANVS ROMÆVS.

13. Octobris Italus Romæ. 1574.

PRæfuit annis vndeuiginti Romano Collegio verum prudentiæ, demissionis, obedientiæ exemplum in se exhibens, eoque S. P. Ignatio apprimè charus. Plura de illo dedi in eius vita. Illud hîc non omittendum, quòd cùm plurimas inter occupationes nunquam quieisceret, dicere consueuerit; eos qui sunt de Societate nunquam, nisi ægros, nempe dum

Labores.

dum iacent in lecto, quiescere. Ipse certè P. Iulio Mancinello post mortem in somnis an vigili, non constat, conspectus est sub albo conopæo in lecto longè ornatissimo, Symbolo quietis, quam tot laboribus consecutus est in æternitate.

Calum. Lectus.

P. ALEXANDER DOBOKAY.

Hungarus Zagrabiæ. 13. Octobris 1621. ætat. 56. Soc. 34.

MIrum id in eo fuit, quòd in longa, & varia gubernatione, cùm pro tuenda religiosa disciplina grauis & seuerus esset, nemo tamen ab illo sit acerbiùs reprehensus. In catalogo beneficiorum quæ à Deo accepta conscripsit, posuit etiam, sibi post Communionem hæc ipsa verba ad dextram aurem distinctè illapsa vt ea ipse audire sibi videbat: *Ingredere Societatem*: In Societate ipso die Christi nati, supra P. Alexandri ad concionem dicentis caput vidit vir nobilis rotundum quendam splendorem vt ille aiebat, seu orbem lucidum qui sese in album postea recepit & videri desijt. Homonnę Collegio cùm præesset Rector, & Collegium in quapiam necessitate versaretur, ac ipse Deum impensiùs pro Collegio precaretur, à nostro quodam cubiculum eius tunc ingresso sublimis à terra inter pauimentum tectumque cubiculi repertus est.

Vocatio. Conciones. Oratio.

M. PHILIPPVS FRANC. PENNANT.

Belga Hui. 13. Octobris 1653. ætat. 27. Soc. 9. B.V.

ANte initam Societatem longâ sex mensium paralysi lecto affixus sine vsu manuum, pedumque iacebat. Tum Virgo Deipara impensiùs ab illo implorata Christum paruulum sinu complexa abhinc Francisco Xauerio inde Mastrillo stipata per quietem se illi spectandam obtulit, & Xauerium à quo esset persanandus ostendit. Allatam S. Xauerij Mastrillum sanantis imaginem, vbi manibus paralyticis attigit repentè illas mouit; & sensim conualescens, ad S. Xauerij festum planè consanuit. Verùm cùm id alij aliò traherent; iterùm relapsus in morbum; præmissis precibus, eiusdem S. Xauerij imaginem genibus alijsque partibus affectis admouit & confestim vim in illis vigoremque recepit. In Societate postea modestiâ, docendi dexteritate, ac pietate fuit insignis; & illam S. Xauerij imaginem semper de collo appensam in sinu gestauit.

S. Xauerius. Manus. Paralysis. Imago.

XIV. DIE OCTOBRIS.

SEBASTIANVS DE ONTIVEROS COAD.

14. Octob. Hispanus Salmanticæ 2609.

TOtis triginta annis quibus rem domesticam procurauit, nunquam quicquam in illo aduertit vllus quod contra leges, aut virtutis religiosę disciplinam esse videri posset. Quotidianis flagris cædebat sese, asseri indormiebat. Per iter cùm Oeconomiæ causâ proficisceretur, pane ferè tantùm & caseo vescebatur. Si debiti quidpiam exigendum esset, orabat vt impetraret; ac passim, etiam à pessimis quibusque, pro vero Dei seruo, ac veræ Sanctimoniæ sectatore habebatur famâ communi. Cùm aliquid otij nan-

Mortific. Paupertas. Euchar.

nanciscereturfestis diebus, totas horas flexis coram diuino Eucharistiæ Sacramentò genibus precabatur. Post longum morbum vocem velut è cælo venientem audire sibi visus est quæ dicebat: Iam negotium tuæ animæ peregisti. *Mors.*

P. GVILIELMVS TREBOSIVS.

14 Octob. Gallus Tolosæ. 1621. ætat. 41. Soc. 17.

CVm Collegij esset Minister, summâ charitate prouidebat ne quid socijs deesset; & ne illi legibus disciplinęque deessent. Si quis legi de verrendo cubiculo non fecisset satis ipso absente illo illud verrebat, sordibus ad portam relictis; vt adnerteret se moneri. In missionibus longinquis, & arduis magno labore versatus est. Reficiebatur parcissimè; sæuiebat verò in se asperrimè. Paulò ante morbum extremum ad salutem viri nobilis impetrandam voto concepto promisit per hebdomadam, præter gestatum cilicium, flagellationem vsque ad sanguinem: cui voto licèt satisfacere non potuerit; id tamen, quod petebat obtinuit. *Charitas.* *Charitas.* *Mortific.*

P. GVILIELMVS DE LA RONGERE.

Gallus Rhedonibus. 14. Oct. 1634. ætat. Soc 48. *Vocatio.*

HVic Andegauo Flexiam eunti, vt istic de ineunda Societate tractaret, in via Comitem se obtulit eques formâ spectabilis sed atrâ, qui Guilielmo cur Flexiam iret dissimulanti vltrò id quod erat dixit; & post multa, quibus illi Societatem dissuadebat argumenta, cùm Guilielmus nihil moueretur, adiecit: Iret quò præceps raperetur: cæterùm sciret sibi Cruces inibi præparari peracerbas diuturnasque. Flexiæ, relicto in diuersorio illo equite, ad Collegium abiit, & mox redux illum non reperit; alijs quoque nec equum, nec equitem à se visum istic dicentibus. Admissus, in Rhedonensi peste per menses plures enixè laborauit, & lue ictus conualuit. Alias iterum à quodam luem hausit, quæ illum non extinxit quidem sed quassauit adeò vt morbis ac doloribus varijs multifariam torqueretur: illo interea Christi videndi cupido, & non nisi de Diuinis loqui, vel audire volente. Exequiæ illi à varijs magnâ gloriâ celebratæ. *Charitas.*

HIERONYMVS DE SILVA COAD.

Lusitanus Vlyssiponę. 14 Octob. 1639.

HIc à P. Hieronymo Caruallio didicit vt ante meditationem B.V. coronâ attentè recitaret contra Languorem qui ei obrepebat. Fecit id ille per omnem vitam dum corpore valeret; eâ industriâ id assecutus, vt per horas plures noctu spatia orandi sine tædio vllo extenderet. Ianitor factus, cùm non cænaret, cænæ tempus (hortatu P. Francisci Suarez) orationi dabat, orando nunquam fessus. 21. Nouembris (vt dixi latiùs in Annalibus Marianis num. 867. & 868.) die Præsentationis B. Virginis (cui dici celebrando quotannis decem diebus se parabat) per iter dolebat se diuinâ synaxi refici non posse; cum P. Rectori, quocum erat, nulla sacri celebrandi opportunitas se offerret. Quare proximam Dei Matris ædiculam ingressus est. In qua videre sibi est visus ad aræ latus P. Franciscum Suarez (vitâ iam functum) supplicem iunctis manibus & sursum sublatis, genibus verò humi nixum, vnà cum quinque Angelis eâ quâ Diaconi vti solent sacrâ veste insignibus. Item sextum Angelum qui Hieronymo Eucharistiam porrigebat. *Oratio. B.V.* *Mortif.* *Præsentatio B.V.* *P. Suarez.* *Angeli.* *Eucharist.*

bat. Inde digressus, conscenso iumento, ad locum in quo prandendum erat appulsus, ibidem aliam Deiparæ ædem ad agendas gratias ingressus est. Mirum id visum, quòd Rectore citiùs appulisset. A Rectore ergò templum ingresso, in cælesti quodam æstu deprehensus est, iussusque id quod erat aperuit plenus dulcium lachrymarum postridie vtroque domum appulso, è cœnobio S. Claræ, à Sanctimoniali probatæ virtutis ac tam P. Rectori quàm Hieronymo planè ignotâ missæ literæ ad Rectorem, omnia quæ in via gesta fuerant, adeòque ipsam Hieronymo porrectam ab Angelo Eucharistiam, narrauêre. Hæc in meis illis annalibus Marianis, ac his plura.

XV. DIE OCTOBRIS.

GASPAR PEREZ COAD.

15. Octob. Hispanus Tarraconç. 1586.

FIdelis, diligens, ac religiosæ paupertatis optimique exempli studiosus, œconomus. Cùm latinè legendi atque scribendi peritiâ nonnihil tinctus esset, dæmon eam in tentationis instrumentum vertit; & non iam clam solùm, sed & apertâ fronte, ac voce clarâ disertè Gaspari suasit vt Societatem desereret, doteſque sui animi foris altiùs expoliret, atque perficeret. Sed Gaspar elegit abiectus esse in Domo Dei; adeòque ab omni legendi atque scribendi vsu abstinuit, vt sui etiam nominis charactere idoneo exprimendi propè oblitus fuisse dicatur: quâ ille sui demissione in omnium opinione maior increuit.

Vocatio.

Humilit.

Amor Dei.

P. IOANNES ALPHONSVS.

Hispanus Madriti. 15. Oct. 1587. Alibi Lego. 14. Octob. 1586.

MOdestissimæ semper lætitiæ, ac diuini amoris vndeunde toto pectore alendi perstudiosus fuit. Atque vt alia de illo egregia, sed plerisque vsitata omittam, do vnum quod haud ita frequens est vbique. Molestus ille, ac longus, tædioque obnoxius, & ab illo conceptâ voti obligatione ob Dei amorem vltrò quæsitus erudiendorum in scholis infimis paruulorum labor, in quo ille annum iam quartum & vigesimum versabatur, leuior illi esse est visus præ diuini amoris magnitudine. Nempè illa amoris magnitudo illi magnorum laborum fuit felix compendium, & condimentum. Moriens, ad suum in cælo amorem aspirans iucundè cecinit: *Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi.*

P. IOANNES XARA.

Hispanus Madriti. 15. Octobris 1608. ætat. 103. Soc. 40.

MEretur huius ad centesimum tertium vsque annum prouecta senectus laudari, quòd post multos annos, quibus Præfectum studiorum egit. In confessionibus audiendis, ad mortem vsque strenuus & communis religiosæ disciplinæ retinens perstiterit, nullo ætatis obtentu ad effugiendos labores, aut ad priuilegij alicuius laxamentum adipiscendum vsus. Vir exempli optimi & fugitans commodorum. Ea propter nullum admisit, qui cubiculi illius curam haberet, etiam in ætate supremâ; ne res illa qualiscunque

Exemplum.

liscunque lexamenti aut vt dicimus singularitatis, vel denique commodi proprij odorem habere videretur.

P. FRANCISCVS VINCENTIVS PVCHE.

Hispanus in Philippinis. 15 Octobris 1650. ætat. 34. Soc. 60.

IN tyrocinio tum licèt adhuc ferè puer, tamen cùm valetudinario seruiret, heroicas de se victorias reportabat. Postea in Philippinis arduas missiones obiuit strenuus Christi operarius: nec rarò flumina ita vt vestitus erat tranabat. Vestes intimæ è frustulis ferè conflatæ, præ vetustate defluebant. Castitatis suæ virgineam integritatem assiduâ & seuerâ pudicissimi corporis afflictatione custodiebat: mendicabat necessaria ostiatim in missione. Domi cùm aliis præesset, nullam sui, plurimam aliorum curam gerebat. Ægrum senem ad suum aliquando conclaue deportauit suâ illum veste contexit, suo cibo refecit, in fide instruxit, baptismo expiauit, morienti seruiuit. Et ille breui mortuo, veste illâ non nisi diebus festis vtebatur in memoriam & gratiarum actionem pro illo Dei beneficio, ac animæ illius lucro.

Mortific.

Charitas.

Oratio.

Michaël Garzetas curatus Arenalensis, & postea Decanus, diluculo ad Collegium nostrum venit cum alijs die quodam, exploraturus, vnde venirent flammæ illæ quas è domo nostra videbat erumpere: vt incendium sopiretur. Sed ignem illum diuini amoris fuisse aiebat & ipse Michaël, & socij, quippe qui dum incendij causam & locum quærerent, reperêre socium P. Vincentij coram prælatâ Cruce prostratum eâ horâ quæ dicitur meditationis: Patrem verò Vincentium orantem in cubiculo, & se diuerberantem inter sancta suspiria. Vnde aiebat Michaël hæc non sine admiratione alijs narrans, se in illa meditationis horâ expertum impletam veritatem illius sententiæ: In meditatione mea exardescet ignis. Orandi dono fuit insignis. Nocturna tempora, quæ ferè vigil ducebat fugiente somno ab oculis, orandi studio transcribebat. Lectulum vesperi Angelorum, ac Sanctorum choris distributè circumdabat, singulos verbis è profundo corde profectis allocutus. Diuinum Sacrificium celebrabat apparatione attentâ, religione attonitâ. *Gloria in excelsis Deo* tanto sensu pietatis pronunciabat, vt eo audito vir locuples percelli se ac cælesti quodam numine ad mundum & opes deserendas permoueri senserit: ac breui Societati nomen dederit. Festis diebus anteprandium occupationibus animarum, post prandium in templo coram sanctissimo Sacramento fundendis precibus dabat. Aiunt, ægros ab illo persanatos non paucos, alios oleo sancto, alios verò baptismo. Cœnobij Xarensis Superior aiebat, Dæmonem esse magnum hostem P. Vincentij, auditum à se noctu in Vincentij conclaui tumultum magnum, deinde verò visum è cubiculo molossum erumpere. Extremis vitæ suæ mensibus totus erat in legendis, ponderandis, exercendis virtutibus Theologicis, quas in charta descriptas habebat præ oculis assiduè, vt sæpiùs lectitaret.

Mortif.

Oratio.

Vesperi.

Sacrum.

Mort.

XVI. DIE

XVI. DIE OCTOBRIS.

RICHARDVS BILER, & IOANNES SOPPIVS NOVITII.

16. Octobris Ad Treuiros 1588.

HOs per iter in silua Treuirensi, pro suo in fidem Carholicam, & Societatem odio, tentos, & nudatos hæretici trucidauêre, corporibus ibidem, vt à feris deuorarentur abiectis. ac licèt frequentes per ea loca grassentur lupi, corpora tamen innoxia post aliquot dies reperta sunt.

Fides.

Anglus.

Anno 1583. *Guilielmum Lacæum* Sacerdotem incerto mense ac die cæsum in fidei odium Eboraci cruentis Societatis heroibus accensent nonnulli. Rayssius ait eum in carcere Societatem petijsse, ac impetrasse. At Societatis epistolę de illo cùm taceant, ego rem in medio relinquo.

P. DIDACVS DAZA.

Hispanus In mari Britanico. 1623. ætat. 44. Soc. 24. *Charitas.*

SCientiâ, modestiâ, & omni religiosæ vitæ exemplo domi, & foris fuit spectabilis. Peruuiani Proregis Confessarius cùm esset, ac in Peruuium veheretur; in longa nauigatione quicquid ad christianâ disciplinam, quicquid ad omnem erga ægros charitatem spectabat officij, adamussim impleuit, vectores expians, ægris seruiẽs cibo quoque illis in os illato. Cum Legato in Britaniam nauigans, longâ & graui tempestate quassatus, confectus est. Cùm se propè à morte abesse

Mors.

videret, conscientiæ iterùm, & iterùm expiandæ ac recognoscendæ biduum impendit. Putant venenum illi ab hęreticis porrectum: certè illos aiunt ab illius obitu visos fuisse solito hilariores.

P. MARTINVS L'HERMITE.

Belga Duaci. 16. Oct. 1652. ætat. 56. Soc. 37.

NIhil tam arduum, vel odio inuidiæue obnoxium illi committebatur à Superioribus, quod ille, citra vllum humani oculi metum obedienter non perfecerit. Maioribus festis ingruentibus palam in triclinio se cædebat; etiam priuatim eximio planè sui afflictandi, & assiduè orandi studio insignis. In hoc tamen singulare quidpiam visus est habuisse, quòd acerba, quibus per aliquorum seu inconsiderantiam, seu malitiam infestabatur verba tranquillè tulerit, adeò vt ab externis atroci aliquo dicto, aut facto læsus, illicò se ad cubiculum receperit, & quicquid erat iniuriæ ad Crucifixi pedes prostratus deposuerit idẽtidem illa ingeminans *Domine, dimitte illis: non enim sciunt, quid faciunt. Per viscera, per vulnera, ne tribuas illis, hoc peccatum* Ita diu orantem tam affluenter è cælo suis deliciis recreabat Deus, vt assueueraret, nihil sibi in vita accidere, vnde plus sinceræ voluptatis caperet quàm ex atroci aliqua calumniâ. Visus est Armenteriæ aliquando inter iacentium sub dio militum aceruos per diem integrum reptare ad capita singulorum, & eos expiare, atque solari.

Mortific.

Patientia.

Charitas.

XVII. DIE OCTOBRIS.

P. ALPHONSVS SEV BASILIVS DE AVILA.

17 Octob. Hispanus Granatæ. 1556. ætat. 30. Soc. 6.

ATenera inde ætate doctus Philosophus, atque Theologus, è lautâ domi re, atque ingenti honorum spe, ad Societatem conuolauit. Cumque meminisset moris scholastici, vt rebus disputationum feliciter cedentibus eius qui disputauit nomen per muros hinc atque inde passim affigatur; quemadmodum illi factitatum est non semel hisce verbis *Basilius victor*; ita ille in Breuiario, & in cubiculo pluribus locis affixit hæc verba: *Iesus Christus victor*. atque ab illo, tanquam à victore, leges se accipere debere dicebat, eiusque voluntati subesse: nam se ab illo victum esse. In Societate quâ Sociis præfuit, quâ sacras expeditiones excreuit, quâ ad populum dixit; omnia insignitè planè. Non priùs ad concionem dixit quàm se ad sanguinem vsque cederet. Lectulo non alio vsus est (quamdiu per Superiores id licuit) quàm asserе nudo. Breuis illi somnus; & prolixa etiam noctu, oratio. Ne quid boni otij vel occasionis benè agendi perderet, illas duas particulas *hic & nunc* tam sibi quàm suis inculcabat. Præstabat dono dicendi, ac laudabatur: & ipse quoque magni faciebat boni concionatoris munus; aiebatque, concionatores Deum verè quærentes esse velut Saluatores mundi, & Christi successores in agendo cum hominibus vt reducantur ad gloriam. Conciones eius erant tuba diuina, tonitru, ignis, fulmen cæleste. Hispali primus, aut è primis vnus fuit de Societate istic ingressis: nec ibi domi suæ verùm in Xenodochio Amoris Dei, diuertit, & victitabat eleemosynis corrogatis. Ad illum audiendum, portis iam occupatis, etiam per tecta ibatur. Odia in amorem conuersa, fœmineus mundus vel abiectus vel ad modestiam accommodatus, iis qui iurabant graues à magistratu pœnæ impositæ. Deinde præfuit Collegio Granatensi primus Rector; vbi quia discentem templa minimè capiebant; sub dio dicebat magnâ vi, magno fructu. Vdeò vt illustrissima etiam & doctissima capita se Societati adiungerent, Madridius, Franciscus Torres, Didacus de Bucamonte, Petrus Bernal &c. In missione quadam cum socio matutinum tempus omne sacris operis impendit: post meridiem sub arbore sedit ieiunus, & canonicas horas recitans. Tunc illis vir ætate venerabilis repentinò adfuit, & corbem in manu atque in illo panem conditum, & alia esculenta deposuit, ac videri desiit. Iniquos quosdam iudices qui religiosum Sacerdotem publico supplicio affecerant, palàm pro concione die Dominico ad tribunal iudicis viuorum, & mortuorum prouocauit. Seque istic compariturum dixit; futurum vt quem hîc audire noluerint monitorem ibi sint habituri (vt ille aiebat) Fiscalem. Paucos post dies æger P. Basilius religiosè diem clausit extremũ; & eadem nocte is qui feralis sententiæ autor erat extinctus est: secutus hunc breui & alter; superstite tantum tertio, qui nolebat sententiæ horum subscribere. Mortuorum illorum Indicum opes omnes petiêre, filij & vxores ad stipem mendicato corrogandam redacti, ministri verò alij alio die,

Obed.

Mortificat.

Hic. & nũc.

Conciones.

Missio.

Mensa.

Angelus.

Ecclesiastica immunitas.

Mors.

Iustitia Dei.

die, breui omnes, interiêre. Morituram, & iam extremis mysteriis comparatum rogauere vt aliquid diceret pro sociorum documento. Tum ille: Vtinam, Patres, lingua hæc quæ Ecclesiastæ munus obiit, in culina potiùs fuisset lacernula, vel pannus ad lebetes defricandos abstergendosúe abiectus. Manus Medici dicentis ei non nisi 4. horas supereſſe in vita, tenerè osculatus est lætus. Vnde Petrus Guerrerus à virtutis eximiæ laude celebris ille Archiepiscopus Granatensis, qui aderat, petenti benedictionem Patri Basilio, eam dedit, & postea dixit: Benè compositas habuit suas cum Deo rationes, qui adeò desiderabat hinc ad reddendam Deo rationem abire.

Mors.

Humil.

P. IOANNES CNAPIVS.

Polonus Calisij. 17. Oct. 1605. ætat 34. Soc 13.

EXquisitus in religiosa disciplina, & animarum studio flagrans fuit: qui ardor illum etiam ad peste ictos egit: quos inter morte heroum extinctus est. Ab eius morte repertum est in eius cubiculo post portam in gypso Græco characterе exaratum id, quod illi non integra ante mortem mense acciderat in hanc sententiam: *Vigesimo Septembris habui somnium. S. Stanislaus* Patronus templi *per puerum suum iussit me paratum esse ad moriendum, quoniam tempus breue est. Inde lachrymans dixi: Recordatus es mei, Domine! experrectus laudaui Deum; precatusque sum, vt omen firmaret euentu.*

Mensa.

Angelus.

Charitas.

Mors.

S. Stanislaus

P. FRANCISCVS BOVTONVS.

Gallus Lugduni. 17. Oct. 1618. ætat. 50. Soc. 31.

VIrginitate, doctrinâ, toleratis Constantinopoli in carcere æruminis memorabilis; in eodem carcere pro Sociis liberalis, instar pignoris petiit, & impetrauit retineri per menses aliquot. Naufragiũ passus vix euasit mortem in mari quam ferè in Portu reperit, cùm pro pirata naufrago haberetur. Patentes literas pileolo inseruerat cùm nataret. Inde agnitus, & periculo exemptus est. Reliquis 12. annis vitæ, illi stramen lectus, solus panis cum hausto iure modico cibus, potus verò fuit aqua modico vino permista. Silentij erat retinentissimus: non prodibat nisi vrgeret necessitas. In peste Lugdunensi seruiens occubuit, admirabilibus editis charitatis in aliis, in se verò patientiæ documentis. Vnde chirurgum rogabat, vt emplastra non lentè, ac ex arte, verùm ita vt erãt carni agglutinata, vna cum carne auelleret. *O quam suaue, ac bonum est*, aiebat valetudinarij ministro, *semper aliquid pati in corpore, Christi causâ, dum viuimus!* Iam propè aberat à termino vitæ suæ, cùm ad P. Ignatium Pomponium morti proximũ quibus potuit viribus adreptans, illi extremam vnctionem dedit & ibidem in eius lecto vicissim ab eo est vnctus.

Charitas.

Mortific.

Charitas.

Patientia.

Charitas. Mors.

P. MARCELLVS FRANCISCVS MASTRILLVS.

Italus Nãgasachi, 17. Oct. 1637. ætat. 55. Soc. 20.

MArchionum stirpe natus Neapoli, cùm etiam tum puer B. Virginis officium recitaret, identidem in lætas lachrymas soluebatur, quòd barbaros mortem sibi intentantes videre videretur. Taurus illum furenter sublatum in cornua, illicò deposuit nihil læsum, posteaquàm ille conspectâ tunc fortè quæ in domo picta erat B. Virginis imagine, opem illius imploraſſet. Eiusdem Dei Matris patrocinio vitam omnem ab omni lethali noxa duxit immunem. Sacro, quod

B.V.

Vindicta.

quod pro cæso in vindictæ cupiditate sine Sacramentis mortuo famulo celebrabatur, ministranti spectrum ignem spirans apparuit; & ille concidit præ terrore. In horto amœno videre sibi visus est efferri funebri pompâ fœminam candidatam, quæ Marcello nescio quid locuta est. Quicquid hoc rei fuerit, certè Marcello inde accessit perquàm magnus stimulus ad virtutem. Societatem ingressus, Indias vrgebat semper. Inde illi quotidiana in seipsum sæuitia incussis flagellis exercita, & crux ferreis cuspidibus horrida pectori arctè adstricta. Ipsum Deiparæ quo vtebatur rosarium fuit è palo Iaponico, ad quem alligatus quispiam in fidei odium conbustus fuerat. Beatissima Virgo Marcelli Patrem moneri iussit de quadam sua imagine honoratè collocanda, Inuenta illa est in stabulo, & commissa Marcello; qui eam ornauit, & effecit, vt Sacerdotio constituto, locupletaretur à Marchione Patre. In primis exercitiis, per discluſum tam cubiculi fornicem quã domus tectum, apertum cælum, & in eo mira, spectauit; quibus deinde per omnem vitam se succendi ad excelsa persensit. Inter docendum aiunt nunquam iratum vultum præsetulisse. E S. Eustachij imagine prorumpens in illum radius mirâ illum spe impleuit; cùm à Sancto illo diserte moneretur, fore vt Indias impetraret. Quodam de sociis mortuo, diuinitus intellexit, voce perceptâ, alium breui (sed alio longè ac diuerso ab hoc funere) extinguendum. Et nominatim exprimebatur is de quo ea vox dabatur. Et verò diuerso longè funere abiit ille: breui enim, Societate desertâ, desiit esse è numero Sociorum. Anno 1633. Neapoli cùm Dominicâ post festum Immaculatæ Conceptionis, pompâ solemni supplicatio celebraretur immaculato illi mysterio honorando, malleus in laborantis pro festi apparatu Marcelli tempora decidit, & illum prostrauit. Depositò de vitæ spe adfuit specie cultuque peregrini spectabilis S. Franciscus Xauerius; à quo persanatus est, voto è formula votorum Societatis à Xauerio ipso præeunte suggestâ concepto de Indiis adeundis; amabili, longo, vario, suauissimoque spectaculo. Interrogatus fuerat in summo illo vitæ iam fugientis periculo ab Equite candidis vestibus & cruce insigni, ac viatorium scipionem, & cereum ostentante, num scipionem ad iter, an cereum mallet, mortis nempe obeundæ symbolum. Respondit; malle se quod mallet Deus. Aliàs ab eodem, pluribus aliis qui faces accensas manu gestabant, comitato, visitatus, intellexit, illos eius amicos esse, ac pro illo enixè precari: morbum illius animabus purgatorij grauem esse, quòd eius interea ope carerent. Xauerium illum fuisse aiebat Marcellus; qui illi etiam inter vescendum, atque orandum sæpè adfuerit, lectulo assederit, animum erexerit. Allata illi petenti est imago peregrini Xauerij, cuius ope vt Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum glutire posset, obtinuit; & se postridie sacrum celebraturum dixit. Iam vix quartâ horæ parte à morte abesse credebatur, cùm blandum sibi adesse Xauerium vidit, nominatim ab illo vocatus. Mox votum, quod dixi, conceptum: admoræ, iussu Xauerij, capiti ægro S. Crucis reliquiæ; quas, Xauerio docente ac verba præeunte, sic salutauit: *Aue, lignum Crucis; aue Crux pretiosissima: me tibi totum dedico in perpetuum, &c.* Post hæc, atque his plura, & Xauerius, & omnis morbus abscessit; & Mastrillus postridie, 4. Ian. 1634. manè sacris est operatus vigens, ac valens. Inde ille S Angelum suum Custodem ad S. Xauerium quot horis ferè, velut nuncium, mittebat. Illius honori

Hortus.
Mors.
Mortific.
B. V.
Exercitia,
S. Eustachius.
Radius.
S. Xauerius.
Facer.
Purgat.
S Xauerius.
S Xauerius.
Crux.

honori contextas ex eius elogiis litanias quotidie recitauit; & ex eius reliquiis vidit lucis radios erumpentes. In India è lęto mœstoúe imaginis Xauerianæ vultu futura læta vel tristia legebat. Illo Goam appulso visa est non vna Crucifixi Christi effigies oculis apertis Iaponiam intueri. Cùm in mari Iaponico periculis iactaretur, cuidam pro Iaponia oranti 21. Iulij visa est è Crucifixo lux fundi, & simul hæ voces auditæ: *Iam Sancti Spiritus lucem mitto.* Deinde ipse quoque Marcellus inclytâ iam morte perfunctus, eidem conspectus est coram Crucifixo de genibus capite inclinato pro Iaponia preces effundere. Captus à barbaris, visus est toto capite collucere; & in carcere inter orandum totus lucidus, ac in alto sublimis conspectus est. Aquis, & igne candentibus instrumentis cruciatus, ad supplicium ductus est cum scripto, quo indicabatur; illum mori, *quòd legem exteram prædicaturus in Iaponiam venisset.* Cum quarto iam die in fouea Iaponico more penderet, capite deorsum verso, nec moreretur; inde extractus, flectens sub gladio bis exclamauit; *Patermi, S. Francisce Xaueri!* Bis iuflixit illi carnifex ensem innoxium. Tandem tertio ictu, cùm IESVM & MARIAM pronunciaret, capite truncatus est: & mox terra contremuit. Et Marcellus eodem tempore Manilæ Petro Corcuerę Gubernatoris è fratre nepoti morti vicino apparuit: Madridij verò oratoris Cæsarei filius macie torridus repentè conualuit, nempe cuius à se in baptismo susceptì memorem se fore Marcellus in Iaponiam inde soluens promiserat: ibidem Comitem Rupis floridæ febris quartana eodem tempore deseruit, fidemque impleuit promissi quo Marcellus promiserat se illi sui memoriam certo indicio testaturum. Angina, febres, calculus, capitis aliique dolores & morbi, eius ope depulsi; oculi, ac membra alia eorumque vsus restitutus; parturientes adiutæ, atque alia id genus, ij narrant qui eius gesta latiùs prosequuntur.

Radij. *S. Xauerius.* *Crucifixus.* *21 Iul.* *Oratio.* *Facet.* *Purgat.* *S Xauerius.* *Fides.* *S Xauerius.* *Crux.*

XVIII. DIE OCTOBRIS.

P. GASPAR BARZÆVS.

18. Octobris Belga Goæ 1553 ætat. Soc 7.

MAgni semper habitus à S. Xauerio fuitque velut alter Xauerius in animarum cura, & socijs gubernandis. Alias ad seruos; alias ad populum; alias ad infirmos eodem die conciones habebat. Vesperi nolæ pulsu prouocabat Populum ad orandum pro ijs, qui lethali peccato vrgerentur, vel quos Purgatorij flamma exerceat. Laborum tantum sustinuit quanti vel denis hominibus sufficissent. Dicitur concepto voto spopondisse, nulli se opem corporis, vel animi negaturum, quam quidem prę-stare posset: id quod adeò præstitit, vt secundùm Xauerium nemo istic eâ ætate parem laudem tulerit. In medio est eius vita, in qua eius labores fusè percensentur.

Vesperi. *Charitas.*

P. EMMANVEL DE NOBREGA.

HIc primus de Societate Brasiliam adiit, & ibi cum socijs *Mariæ Virgini adiutrici* templum suis ipse manibus extruxit, ipse materiam è

Lusitanus in Brasilia. 18 Octob. 1570 ætat. 53. Soc. 26.

B.V. montibus conuchens; ipse laborans, ipse pro animabus vndequaque satagens, & concursans. Illud quoque de illo fertur; quòd cùm illud B. V. adiutricis templum in edito colle construeretur, & ille locus aquæ inopiâ laboraret; sociorum vni monstrato istic arboris trunco dicenti: *ô si Deipara placeret hinc fontem elicere!* dixerit. Nobrega: *Confido; & huius, & maiorum miraculorum potens est hæc Domina.* Inde itum ad sacrum in eo Deiparæ templo iam ad vsum idoneo celebrandum: & ecce tibi sub sacri medio scatebram aquæ perpetuæ ex illo ipso arboris trunco affluentissimè manantem quæ aqua postea morbis quoque pellendis salutaris fuit atque mirabilis. Tertio ante obitum suum die cùm in sede fluminis Ianuarij per oppidum valediceret, rogatus quô proficisceretur, cùm nulla nauis adesset? *In Cælum*, respondit. Et abiit.

Vide Annales meos, marianos.

Sactum.

Aqua B. V.

Mort.

P. IOANNES RICVS.

Hispanus Vrgellæ. 18. Oct. 1605. ætat. 53. Soc. 31.

ORandi, & sui per calores æstatis, ac hyemis frigora quæsitis modis cruciandi amore singularis fuit Ioannes. Maioricæ Rector cùm esset, ac idiomate Castellano concionaretur præter morem, Alphonsus Rodriguez eius socius à Deo audiuit: *Rector tuus expiabit hanc concionem igne purgatorio.* Quâ re intellectâ Ioannes illo idiomate deinceps loquutus est nunquã. Peccata, confessione quotidianâ sacro præmissâ, expiabat. Mortuum illum ab Alphonso Rodriguez pro illo orante pulcherrimum visum ferunt radiis vndique (sed capite nobilius) collucentem, & quasi ijsdem coronatum: sæpe aliàs quoque illum vidit, vt fama est Alphonsus, cùm illi se pietate priuatâ commendaret.

Purgator.

Concio.

Mort. Caput.

P. MELCHIOR DE MORA.

Hispanus in Philippinis 18. Oct. 1617. ætat. 74. Soc. 47.

NObili domo Carauacæ natus, & bellicis honoribus laudatè functus, animum ad studia, & Societatem applicuit, cùm pro concione rem propè nuperam, quæ Granatæ contigerat, audiret, ab illo quo spectaculo ipse interfuerat. Aiebat Ecclesiastes, Ioannis Auilæ assecla, se à mensa; cui accumbebat, accersitum ad ægrum quendam Carauacensem aduolasse: at illum iam mortuum reperisse. Cùm verò pro mortuo Litaniæ omnium Sanctorum recitarentur, mortuum in lectulo resedisse, ac dixisse lamentabili vocis sono, se deceptum in errore vixisse: *Engañado*, aiebat, *he viuido!* & decubuisse. Infinitam Dei misericordiam ei, sed iam surdo & mortuo, narrabat Ecclesiastes ille, cùmque alter nihil responderet, neque vllum vitæ daret indicium; ad Litanias redijt cum ijs qui aderant. At en iterùm mortuus ille ita vt priùs se erigens ingemiscens dixit: *Engañado he viuido!* iterumque decubuit surdus ad omnia quæ illi de confessione dicebantur. Tertia Litaniarum bis iam interruptarum pars pro illo recitabatur, cùm ille tertiò confidens, ijsdem verbis, testatus est, se deceptum in errore vixisse. Neque plura locutus, omnes reliquit stupore ac sancto timore attonitos. Hæc de Carauacensi mortuo vbi audiuit Carauacensis Melchior, etiam in ætate iam vtcunque matura se studiis, postea Societati addixit. Cùm in Iaponiam mitteretur, in Lusitania m vsque pedibus iter confecit. In Iaponia per annos quadraginta multa tulit fecitque, magno gentis illius fructu: donec in exilium eiectus, in Philippinis magno religiosæ virtutis exemplo

Vocatio.

Mort.

Litania.

exemplo vixit, paupertatis accuratus amator; certus ad omnem obedientiæ sanctæ nutum; & illud in ore habens identidem; se id vnicè agere, vt in omnibus ad mortem se pararet. nempè ne, ita vt Caravacensis ille, in errore illo moreretur quo deceptus mundus, & eius sequaces, serò tandem clamabunt: *Ergo errauimus.*

Mors.

P. GEORGIVS FORRO.

Hungarus Tyrnauiæ 18 Octobris 1641. ætat. 72. Soc. 34.

NObilem sanguinem placidis moribus, decoro vultu, & apto nato ad rectionem ingenio testatus est. Mitto hîc ea, quæ nominatim de illo narrant anni 1609. annuæ Transyluanæ impressæ, quid pro re catholica inter turbamenta illa præstiterit, pietate, authoritate, facundiâ memorabili. Extat prolixum eius elogium missum ab Austriæ Prouincia, quam per annos complures magno spiritu, & suaui authoritate rexit: & de qua (vt ibi scribitur) ille si quis alius, plurimùm sanè meritus est; ipso arguendi modo, eorum quos arguebat sibi illigans voluntates. Tenera planè, ac multis (cùm se solum esse arbitraretur) colloquiis testata fuit illius erga Angelos Custodes pietas, atque propensio. Aiunt eius, tunc Prouincialis, socij; Angelum Custodem, instar iuuenis candido equo vecti per iter adfuisse non semel; ac iter & pericula indicasse; videri denique desisse. Socijs periculis, aliquando mirum in modum incolumes, illum inter preces & lachrymas Deo supplicem reperêre; suamque in præcipiti prolapsione incolumitatem illi acceptam retulêre: vt fusiùs narrant Annuæ Austriæ in Archiuo. Facillimæ illi ad socios, vel ad concionem dicenti, & Sacrum celebranti fuêre lachrymæ; atque accurata pietatis custodia. Vnde cùm Nouitium quendam à mensa surgentem aduerteret signum Crucis obiter, ac properè sibi impressisse, illum suauiter, sed non sine acri doloris sensu, commonuit; vt diligenter ad singula ea, quæ Dei sunt maximoperè accuranda totus aduerteret. Plura de illo in vita.

Fides

Mensa.

Ang. Custos.

Vocatio.

Mors.

Litania.

Charitas.

P. ISAACIVS IOGVES.

Gallus apud Hiroquæos. 18. Oct. 1646. ætat. 40. Soc. 22.

PCaroli Spinolæ in fidei odium combusti herois imaginem in sinu circumferebat, & sæpenumero suspirabat desiderio paris mortis. Voti religione spopondit; se, quoad posset, latitare velle despectum atque abiectum. Totam aliquando noctem coram SS. Sacramento humi prostratus orando duxit, multa aspera, & ardua pati flagranter petens. Et responsum accepit: *Exaudita est oratio tua: fiet tibi sicut à me petisti: confortare, & esto robustus.* Apud Hurones in Septentrionis Africa laboranti, Hiroquæi barbari Ethnici, vngues, mordicus auulserunt, indices duos dentibus contriuerunt. Taceo pellem à corpore retorridam, cadentem, aliaque horrenda omninò. Igne, vnguibus, dentibus in illum sæuitum est cùm in carcere teneretur: quo ipso tempore facilè 70. capita Christo genuit in vinculis; & Renatum Nouitium crudelia passum, tandem coram se cæsum vidit, vt dixi 5. Augusti. Pax cum Hiroquæis composita illum inde extorrem eò postliminio pellexit; & ille disertè scripsit, se inde minimè rediturum. Interuersa est pax; & P. Isaaco decreta mors. Ferrum illi in caput illisum; præcisa ceruix.

Humil.

Euchar.

Pati. Oratio.

Fides.

Inter cælestia illa quæ diuina patiens vidit, fuit mirabilis Ciuitas, &

in

in illa scriptum : *Laudent nomen eius.* Vbi pro tribunali se verberatum ait; sed recreatum simul à Iudice amplexu & lætitiâ, quam non poterat explicare, sentiens amoris diuini æstu accendi se magis ac magis ; adeò vt velut in extasi exclamaret: *Virga tua, & baculus tuus ipsa me consolata sunt* PP. Iacobum Bertric, Stephanum Binet, Petrum Cotonum aliàs intueri sibi visus, petiit ab ijs commendari Cruci, vt eius ciuem atque discipulum. Aliàs in officinâ Crucibus coopertâ mirè sibi obiectâ librum sibi præberi vidit qui contineret *Illustres pietate viros, & fortia bello pectora*; quæ verba tunc audita, eius animo altiùs hæsêre infixa, ad imitationem Crucis. Inde illi amor Crucis, & Litaniæ è Crucis titulis concinnatæ, ac ea ipsa quæ patiebatur tormenta pro illorum, à quibus patiebatur, salute oblata. *Liber.* *Imitatio.*

XIX. DIE OCTOBRIS.

FRANCISCVS MORENVS COAD.

Hispanus diei incerto, 1606. ætat. 72. Soc. 46. B.V.

CVm ab ordine religioso alienus esset, rogauit aliquando Deipatam vt ei cor mutaret: postridie eadem quâ pridiè orarat horâ cor ex alio aliud, id est, ad religionem aliquam capessendam inclinatum, sensit. Semel atque iterùm sine veste nostrâ foras in plateas prodire petiit, vt se peruinceret; impetrauit, stipem corrogauit, & stulti nomen atque cachinnos retulit. Post has victorias Deipara cordi eius se sistere atque ita loqui ei est visa: *Ego ero Mater tua, & protegam te.* Atque ab eo temporis articulo se tenerrimè propensum erga illam sensit. Tota eius industria in eo versabatur, quomodo se totum Deo vnicè deberet dare ac vndequaqitranscribere. Aiebat se esse in paradiso, neque sibi oneri esse tot officia quibus distinebatur. Manè tantum sibi de somno decerpebat, vt sæpè 4. horas orandi studio daret; cuius magno desiderio & veluti fame tenebatur. Exultabat inter labores, & cum Deo sermones inflammatos miscebat, magno de Dei Majestate lumine, magnâ diuinarum rerum peritiâ imbutus, & ad ea quæ imperabantur volans incredibili cordis ardore, vt sibi aliquando velut in tertium cælum abreptus videretur, cùm in re quadam difficili hilarè paruisset. Cùm ei onera oneribus adderentur, & plecteretur quòd currere aliquando visus esset (vt ægris quatuordecim quibus seruiebat vnicus satisfaceret) gestiebat, & hunc sibi rosarum esse lectulum gloriabatur. Ardebat toto pectore amore Dei, aiebatque Superiori, se vri; adeòque vexari se petebat vt illi amori ac patiendi desiderio pabulum præberetur. Eas vlcerum sordes quas maximoperè horrent stomachi etiam minimè delicati, ex ægris haustas, manu, & ore tractabat, fel palato, dorso aculeos, corpori reliquo cruciatus alios multifariam adhibebat. Inter plantas oculeis molestas, adeòque inter spinas cum S. Benedicto se nudum aliquando versabat. Respirare sibi videbatur si insigne quodpiam se affligendi genus à Superiore obtineret. Cùm scrupulis, & capitis dolore è laboribus quibusdam concepto afflictus orare non posset; post exercitia sine vllo spiritus solatio absoluta, misericordiam postulabat & peccatorum veniam *Obedient.* *Amor Dei.* *Mortific.* *Crucifixus.*

Oratio.

veniam à Crucifixo. Et tunc dulcissimè illi (vt ei videbatur) respondens Christus: Et cur ego cruci huic affigi me volui, nisi vt te amarem, tibique ignoscerem, Aliàs, dolores illi omnes abstulit Crucifixus. Ad B. V. de penna peregrè profectus, arcto silentio vsus est per iter vnà cum socio honori Virginis. Morbis licèt ingraueſcentibus, tamen cum docendis paruulis adhiberetur vires vtcunque recepit, & fuit ad illud munus mirum planè in modum idoneus. Docebat illos coram B. V. imagine quotidie in conscientiâ diligenter inquirere, atq; Dei Matrē vnicè colere. Vnde mira ac tenera in paruulis visa sunt huius pietatis exempla. SS. Sacramentum quinquies quotidie visitabat, & pro se ac Sociis donum perseuerantiæ postulabat. Labore quopiam perpetrato, *Salue Regina* recitans perseuerantiam, & mortem felicem petebat. Si quando otium pinguius nanciscereturr, etiam octo rosaria exequebatur recitando. Sæpè se introspiciebat, an & quantum in hac erga Dei Matrem pietate proficeret. Si qua illum, vel alium necessitas vrgeret, nouendialibus obsequiis in honorem Deiparæ institutis opem illius implorabat. Quacunque horâ excitari à somno vellet, custodem Angelum sic alloquebatur: Angele mi, tali horâ me excites oportet, amore quo flagras erga Patrem, & Filium, & Spiritum sanctum. Et verè excitabatur: & quidem aliquando tantùm strepitu, nonnunquam verò nominatim vt ei videbatur, ab eo vocatus. Quin etiam noctu aliquando ei Angelus lucernam accendit, vt ferunt. Animabus purgatorij integrum indulgentiarum conscriptum catalogum applicabat; & omnia quæ agebat, iis donabat; exceptis illis quæ ad obedientiæ intentionem imperantur. Nec semel illas se illi spectandas, cum ei gratias agerent, fama est præbuisse.

B.V. *Silentium.* *Eucharist.* *B.V.* *Angelus custos.*

Vt se emendatè perficeret, sexies conscientiam examinabat quotidie; cui rei sua tempora assignabat. Dei præsentis vnicè atque assiduè memor, oculum aliquando miro modo sibi ostensum vidit tam vigilem, vt eum nihil omninò latere potuerit. Silentij tam fuit retinens, vt diceret; si quando res sesqui verbulo expediri possit, non esse duo verba adhibenda. Et quò minus torquebatur, eò diuina facilius percipiebat. Aiunt illum cum Deipara per semi horam aliquando, locutum, & odoribus fragrasse conclaue. Per biennium in orando nihil suauitatis perceperat, & ecce à Christi coram æterno Patre orantis imagine dulcissimam in corde vocem audiuit quæ aiebat: Huius causâ quem vides tua tibi æternus Pater peccata ignoscet. Inde illi suauissimæ in animo coortæ deliciæ diebus pluribus durauêre. Plura de illo in vita ad annum 1606.

Examen. *Præs. Dei.* *Silentium.* *B.V.* *Oratio.*

GONSALVVS IVSTE. COAD.

PRæter magnas paupertatis, ac se vexandi artes, fuit pietatis in Deiparam, & patientiæ singularis. Ingens plaga carnem illi magna ex parte in tabum conuerterat, adeò vt Indus qui eum curabat diceret os quoque illi sensim putrescere. Quare Gonsaluus præcepit os eâ parte quâ erat putridum malleolo contundi, ac eam partem tolli. Sed ne id ampliùs fieret vetuit Patrum quispiam qui tam inusitatum & medendi & patiendi genus obstupuit eò tunc appulsus cùm Indus ossis putridi partem raderet, atque contunderet. Hostiliter tractabat corpus in omnibus, orans inter labores, ac semper. Iussus est aliquando con-

Hispanus in Paraquaria incerto mense ac die anno 1638. ætat. 60. Soc. 21.

Patientia.

B V. Iter.

fessario suo, sibi Christum & eius Matrem sanctissimam per dies plures inquiete spectabiles adfuisse. Aliàs benè manè cum Patre quopiam foras ibat, & cælum admirabili pulchritudine amabile vidit, & vocem inde venientem audiuit: Hîc semper cum Sanctissima Virgine habitabis.

P. PETRVS VENVSTVS.

Italus ad Biuonam. 19. Octobris 1564. ætat. 41. Soc. 18.

A Sancto P. Ignatio in Siciliam missus, Nouitios istic religiosè instituit; ac digna egit Apostolico viro pro sanis & ægris, & probis & improbis. Inter alios Rogerium quendam Sacerdotem (hominem ob flagitiosam vitam nomine illo sacro indignum) suauiter, acriterque non semel quà monuerat quà rogârat, vt offendiculo probis oculis auribusque tandem esse desineret; eundemque optima promittentem, Duci eius loci commendârat. Porrò ad aleas iterùm, aliaque probra relapsum, iterùm commonefecit, vt saperet. Sed ille monitoris impatiens, & timens ne Duci quoque importunus hîc monitor aliquid fortè suggesserit, suggeratùe consilij, monitorem de medio tollere constituit; atque hoc die ruri, domum ex agro redeuntem in itinere, à tergo tertiò in capite vulnerauit. Repertus Petrus à Biuonensibus, cùm volutaretur in sanguine, atque num facinoris autorem nosset rogatus, affirmauit, sed vt proderet induci non potuit, cùm diceret: Sinite illum: Deus ei ignoscat. Simulque breui IESV nomen ingeminans expirauit; magno sanctimoniæ nomine post se relicto. *Charitas.*

XX. DIE OCTOBRIS.

P. BERNARDVS VENEGAS.

20 Octob. Hispanus Montillæ. 1571. ætat. 72. Soc. 14.

HIc olim infans in puteum profundum ceciderat: sed illum diuina Mater seruauit illesum. Cùm summæ quædam authoritates illo arbitro vterentur ad conscientias expiandas, nihil idcircò remisit de ardore quosuis inopes libentissimè audiendi, labore longo, atque difficili. Quare cùm è graui quodam morbo audiendi facultatem perdidisset, dolebat suas vices quòd pauperibus opem ferre non posset. Semper tamen tenerâ quadam fiduciâ confidebat fore vt id per Dei Matrem à Deo impetraret. Nec sua illum fefellit fiducia. Pridie Immaculatæ Conceptionis Matris Dei plenam audiendi facultatem recepit. Et vt gratus esset; decreuit deinceps diuinis inspirationibus impensè parere; quòd eam pœnam suo in diuinis languore se commeruisse putaret. *Inspirat.*

Humil.

B V.

P. GEORGIVS SCHORICHIVS.

Germanus Badenæ. 20. Oct. 1573.

AS. P. Ignatio Societati adscriptus, à culinæ officijs ad literas ingenium transferre est iussus. In Germania postea pro fidei Orthodoxæ sanctimonia fidelis operarius multa gessit; ideòque Dux Albertus pro populis inferioris Bauariæ ad fidei Catholicæ veritatem reducendis illum delegit: id quod ille fecit feliciter, *Fides.*

citer, cùm eius ac Socij operâ, plus quàm tria millia veteris ac sanæ religionis lucem agnouissent. Submoti corruptores; institituti in suis officiis Sacerdotes; nihil non actum pro constabilienda Catholicâ veritate. Inde Badenæ similia patrare iussus, & eò idcircò profectus; ne id posset, ab hæreticis veneno, & morte inde secutâ est prohibitus.

P. IACOBVS DEI COAD.

Belga Basnæ. 1613

Charitas.

ILlustribus Toparchis natus, at brenui orphanus, Europam peragrauit, per iter in templo castitate voto firmatâ: post quod votum nullo molesto carnis sensu tentatus est, etiam inter occasiones lubricæ aulæ Parisiis: vbi formam suam petulantibus oculis malè placere dùm videret, vino sibi per omnem vitam interdixit, seque in ediâ castigauit. In Italia nomen Societati inter Coadiutores dedit, mox missus in Corsicam: vbi mirum quantum laborum tenui, aut nullo ferè cibo refectus, exhauserit. Siti se longissimâ in summis caloribus affligebat: corpus flagellis, & vncis exarabat. Romam ad Generalem missus pedes & mendicato profectus est: eoque appulsus defecit, virium ac sui factus impos: & repertus est catenis vndequaque circumdatus, cum lamina ferrea, quæ latèrì adhærebat. Manifestam Angeli Custodis opem in Oeconomia expertus est aliquando. Vita illi vniuersa, fuit oratio: anni omnes, innocentes ab omni labe mortali. In montis cuiusdam fastigio B. V. imaginem collocauit. Ad hanc ire iussit affines quorundam à Turcis captorum; promisitque fore vt illâ auspice suos breui reciperent. Præstitêre id illi: & suis receptis, eo loco Deiparæ à Monteserrato sacellum posuêre. Reliqua in vita.

Castitas. Mortif.

B. V.

P. STANISLAVS WOYSZA.

Polonus Posnaniæ. 21. Octobris 1655. ætat. 43. Soc. 26.

FVit in animarum studio fortis, & constans, vsque ad pulchræ ac heroicæ apud pestiferos mortis decus. Natum aiunt ferè sine vertice cranij, sed B. Stanislao nostro in templo oblatum & persanatum, cranium recepisse. Tantâ integritate versatus est in iuuentute, vt Magister Nouitiorum de illo dixerit, animam illam ab impuro dæmonio ne quidem afflatam fuisse. Putant per omnem vitam nullius mortalis noxæ reum fuisse. Per annos plures quotheb domadis preces & afflictiones corporis offerebat pro quodam nominatim, à quo insigni quadam iniuriâ (non sine probro) fuerat affectus. Plura de illo dixi in Heroibus Charitatis.

B. Stanislaus

Patientia & Charitas

XXI. DIE OCTOBRIS.

Germanus Badenæ. 10. Oct. 1573.

P. EMMANVEL DE ORTEGA.

21. Octobris Lusitanus in Peru. 1622. ætat. 69. Soc. 50.

IN Lusitania, Brasilia, Paraquaria, Peruanaque Prouincia multa cummessis, & ærumnarum vbertate versatus est inde à iuuentute. Ad Indos quosdam baptizandos noctu in magna quadam exundatione per horam natauit, manifesto vitæ discrimine: illi lust rati mox in aquas ex arboribus

Fides.

Charitas.

cecidêre submersi : Etiam in lecto, in quo febribus æstuaris tenebatur, catechismo, & baptismo administrandis occupabatur. Admiranda gessit, & passus est, constanter, ac fortiter in obsequiis animarum ; quarum ille plurimas paulò ante quàm hinc demigrarent, Christo lucratus est. Cùm esset spiritualis formatus Coadiutor, oblatam sibi 4. votorum professionem non admisit ; ne quid in instituto laxamenti fieret sui causâ.

Humilit.

P. IVLIANVS
NACAVRA, & DVO NOVITII.

Iapon Nãgasachi. 21. Oct. 1633. ætat. 66. Soc. 43.

PRincipe Iaponiæ stirpe natus, Nangasachi à 18. Octobris ad hunc vsque glorioſæ mortis diem pependit toto corpore in scrobem inuersus. Fuerat hic vnus è trium illorum numero qui Romam inde missi fuêre legati à Rege Bungi ad celebratissimũ illum Greg. XIII. Boncompagnum, summum Pontificem. Româ redux, in Societatem adscriptus est, in eaque relatus in censum spiritualium adiutorum. Studijs ac laboribus apprimè deditus, totus in Deo erat, in animarum salute quærenda totus. Cùm illi aliquando vires ærumnæ variæ exhausissent, portari debuit ad succurrendum indigentibus animabus. Dum iret damnatus ad mortem, dicebat suis Iaponibus ; illum se, illum Iulianum esse missum olim Romam è Iaponia mitiore : pro illâ Romana, & vera fide se nunc vitam deponere.

Zelus.

Hoc etiam die scrobis tormento enecti sunt.

Petrus, & Matthæus, Nouitij.

Patrum Socij Iapones, ad Societatem in carcere aggregati.

P. ALOYSIVS LANVZZA.

Italus Panormi. 21. Oct. 1656. ætat. 65. Soc. 47.

HVnc Sicilia velut Angelum suum, Apostolicumque virum suspexit. Ecclesiastæ munus per annos ferè 40. persanctè gessit non tam studio exquisita dicendi, quàm se atque alios ad cælestia totis viribus incitandi. Vnde domi disciplinæ cura, continua sui afflictatio, profunda inter omnes ac infra omnes demissio ; foris autem impigra erga omnes charitas, ac mirabilis ad animos permouendos efficacitas in eo mirificè eluxêre. Cùm domi in Bibliotheca veteri Panormi facie humi prostratus noctu oraret, visus est torâ facie collucere, splendore longè ac latè effuso. Multi dicunt se expertos illi arcana cordium, & absentia multa fuisse perspecta, & ea quæ futura prædixerat, euenisse. Bernardus à Colle & Campo Abbas chirographo suo ac iure iurando testatur, conspectum à se fuisse radium qui è fronte P. Aloysij ad populum dicentis tanto cum splendore vibrabatur, vt stellæ instar illi sit visus. Idem à se in eo visum luculẽtisunt testes Matrona quædam illustris, & Franciscus de Mello Prorex Regni Siciliæ. Quidam ad eum audiendum ab amico adductus, tædio victus abiuit. Vix pedem è templo extulerat cùm se velut retrahi manu sensit, videreque sibi visus est P. Aloysium seuero vultu ac voce vt redeat imperantem. Miratus videri à se illum quem in pulpito reliquerat, redijt, & P. Aloysium reperit adhuc ad concionem dicere ac tonare. Tum illum maior admiratio incessit. Nec pœnituit rediisse veluti diuinitus eò pertractum. Etenim ea concio illum in vberes lachrymas breui coortas effudit, ac post concionem ad P. Francisci Amorelli pedes abiecit

Oratio.

Concio.

abiecit dolenter peccata fatentem, & ea quæ diximus enarrantem. Aliàs visus est ad concionem dicenti spectabilis Angelus adesse; aliàs ex ore precantis illustris quidam ac cælos penetrans radius emicare. Pro iuuene lethaliter saucio; neque sui compote, vt expiari posset, se abiecit in genua, &aliis quoque, qui permulti aderant, vnà comprecari iussit, *Aue Maria* recitauit. Vix expleuerat, cùm iuuenis sibi redditus *Confessionem* impensè postulauit; ac expiatus, alterà post horâ viuere desiit. Audiui à viro fidei exploratæ qui Aloysium studiis adhuc operam dantem, tunc & ipse iuuenis, nouit; communi omnium ore celebrari, neminem omninò fuisse inuentum siue domi, siue foris, qui Aloysium non insignitè suspexerit, tanquam singulari summæ virtutis famâ passim vbique laudatum quod certè rarum esse nemo non videt, cùm etiam de Sanctissimis quibusque variæ cooriantur sententiæ variorum variè sentientium atque loquentium. Paulò ante mortem, petiuit sibi ostendi Dei Matris imaginem; & in eam sibi exhibitam defixis piè oculis hæsit attento silentio; ac expirauit Sabbato, id est die Deiparæ ipsi sacro. Post mortem, cuidam (vt alios taceam) visus dicitur per quietem in veste candidâ hilaris cum S.P. Iguatio qui Sacrificali, & Xauerio qui lineâ concionali, veste, induti videbantur; multis aliis vnà spectatis in veste candidâ; quorum aliqui palmas gestabant in manibus; venerantque P. Aloysij animam deducturi. Constabat verò glorioſa illa cohors ex ijs qui è Societate in cælum recepti iam sunt: item ex ijs quos per P. Aloysij labores ad felicem æternitatem adeundam adiuuit bonus Deus.

Italus Pa. normi. 11. Oct. 1656. ætat. 65. Soc. 47.

B.V.

Oratio.

Concio.

B.V. Mors. Sabbat. S.P Ignat & S Xauerius. Mors.

XXII. DIE OCTOBRIS.

P. FERDINANDVS MELCHIORIVS.

22. Octobris Germanus in Danubio. 1614. ætat. 37. Soc. 19.

A Bingeniò, modestia, obedientiâ, & potissimùm à Sodalium Partheniorum rectione, ad quam aptus natus videbatur, eximiè commendatur P. Ferdinandus Rhetoricam & diu & perbenè docuerat, cùm se ad infimam obtulit Præposito Prouinciali. Diuinæ Matris honori cùm aliàs, tum Sabbatino ieiunio constanter seruando addictus, nullo, quale demumcumque illud obuenerit, impedimento interuerti suam illam pietatem patiebatur. Ratisbonam defluebat Superiorum missu, secundo Danubio cùm, præfectò ad naulum exigendum magis quàm in nauim gubernandam intento, nauis ad pontem sublicium allisa interiit & vnà plerique; ac etiam Ferdinandus, magno animo socios ad casum illum apparatè excipiendum in periculo cohortatus. P. Iacobus Rem de illius morte mirabiliter edoctus videtur. Etenim necdum perlato naufragij nuncio, Ingolstadij pro defuncto sacris est operatus. Ecquis ille esset rogatus: respondit esse socium in Danubio demersum. Et breui post compertum est P. Ferdinandum eo naufragio interijsse.

B.V.

Mors.

P. IOANNES MATTHÆVS ADAMVS.

Italus Nãgasachi. 22. Oct. 1633.

ANno 1602. in Indiam, biennio post in Iaponiam profectus est. Ibi ærumnas quàm plurimas, laboresq; grauissimos, animarum causâ perpessus, fame cruciatus, extremos quinque vitæ dies in tormento Iaponico egit, de furca in fossam suspensus è pedibus; & felix vixit.

Videt.

P. BLASIVS PLOZZYNIVS.

Polonus Calisij. 22. Oct. 1634. ætat. 46. Soc. 27.

CVm adhuc adolescens eximiâ virtute præstaret, iussus est ab eo, cui erat in obsequiis pluuiam à Deo flagitare. Paruit Blasius: & haud longâ oratione fusâ, sudum hactenus Cælum in pluuias mox affluenter solutum est. Non diù (ne molestus esset domesticis) verùm accerrimè ægrotare, ac mori petiit à Deo: & dixit se obtinuisse vtrumque; die quoque, qui illi supremus fuit postea, nominatim expresso: Moriente P. Blasio duo Patres insignem quendam de peccatis doloris sensum petiêre à Deo: & vterque sensu doloris magno lachrymisque perfusus exauditum se esse gauisus est, ac testatus.

Oratio.

Mors.

P. SAMVEL RICHTER.

Morauus Brunæ. 22. Oct. 1648. ætat. 36. Soc. 18.

HVius elogium dedi inter heroës & victimas charitatis in hæc ferè verba: Postea quàm in Brunensi Collegio duobus Coadiutoribus lue internectis assiduitatem omnem enixè nauasset, eandem postea foris indiscriminatim omnibus ferè per tirmestre transcripsit hilarè apud ciues, quòquò eum accersebat dira necessitas; cui seruiebat indesinenter tam voluntariæ spontis instinctu, quàm obedientię ductu atque oraculo. Duodeuiginti annos foris, totidem in Societate vixit, inter professos nuper adlectus. Verbo, exemplo, fusâ multâ prece, plures ad Christum flexit. Nulla illum de Christi cruciatibus commentandi, nulla Deiparæ lectissimis artibus percolendæ, nulla perstudiosè orandi satietas capiebat. Dotes egregias ingenij atque doctrinæ, profundâ sui demissio; ad plures pro concione dicendi gratiam, labor industrius; tristia, excelsus animus; omnia denique, obedientia firmabat, perpoliebat, animabat. A quæstuoso in animarum lucris labore aliquando fessum sitis immodica exercebat; illamque iam lenaturo, nuncius ad ægrum eum euocans appulsus est. Samuel, ne tantum quidem morę interposuit, vt libaret. Abiit sitiens, peruincente sitim hanc maiore animarum siti. Adamantinâ quadam lege se obstrinxerat; nullam accurationis partem circa miserrimos quosque iuuandos omittendi. Quo in officio, tanquam diuinâ voce sibi dictum agnoscebat, ac ingeminabat illud: *Tibi* derelictus est pauper: orphano *Tu* eris adiutor.

Charitas.

Mortific. Zelus.

Singulis supremæ ac sacræ illius expeditionis diebus, tanquam terminalibus vltimi diei prodromis, sese (non minùs quàm peste ictos) ad diem vltimum comparabat per quotidianam conscientiæ expiationem, perque sacrificalem hostiam, cum qua, velut vltimum sacris operans, & se vnà immolans, charâ vitæ ac mortis cum Christo consociatione impensè flagitabat, vt siue moreretur, siue viueret, Dei esset. Peste saucio ater carbo maxil-

Confessio. quotid.

maxillam insedit, latèque illam occupauit, & intra biduum illum extinxit, plus quàm centies hæc vltima iterantem: *Domine, fiat voluntas tua!*

XXIII. DIE OCTOBRIS.

P. MICHAEL TORRES.

23. Octobris Hispanus 1593. ætat. 85. Societ.

HIc à S. P. Ignatio cùm esset animo alieno, paucis cùm illo vix egit, & mox ad eius pedes prouolutus, illi se regendum dedit. Societatem in grauissimis perturbationibus præclarè defendit. In Lusitania Visitator, Prouincialis, & Reginæ Catharinæ à confessionibus fuit. Singulis noctibus surgebat ad orandum; & tum demum posteaquam vnius horæ spatio orauit, se acriter verberabat, etiam octogenario maior. Totis Aduentus hebdomadis, item à die Ascensionis vsque ad Pentecosten, in B. V. vigiliis & sextâ quauis feriâ ieiunabat. Cùm è cubiculo ad portam, vel aliò vocaretur, coronam Deiparę manu tenebat, & recitabat vsque dum ad id ad quod vocabatur appelleret: eâ re peractâ iterùm redux coronam Deiparæ pertexebat. Per 40. & plures annos nunquam se orationem omisisse, & nunquam se vllum dulciorem sensum in ea percepisse dixit. Audierat B. Borgiam à Deo multum obtinere celebratis tribus Sacrificiis de SSS. Trinitate. Ergò illum impensè rogauit, vt id pro se præstaret. Vrebatur tunc Michaël curâ prædestinationis suæ; ac à B. Borgia (cui nihil de illa sua solicitudine dixerat) intellexit se esse in numero electorum, vt in B. Borgiæ vita dixi. Cùm in extremis esset 23. Octob. Sabbato ad eum lucidus quidã globus velut è nube ac luce compositus aliquibus visus est descendisse.

Oratio. Mortific.

B V.

Oratio.

SSS. Trinit.

Prædestin.

Mors.

P. LVDOVICVS FLOCCARDVS.

IAm ad metas Theologiæ peruenerat acri & auido ad studendum ingenio: sed cùm valetudine minus firmâ vteretur, breui ereptus est, B. Virginis ope ad mortem egregiè comparatus. Quâ de re sic scribit Collegium Lugdunense: Liberis scholarum cessationibus, cum aliis, vt fit in prioratum Collegij, cui sancti Iuliani nomen est, missus est Lugduno ad quindecim milliaria dissitum; quò ipse toto pectore anhelabat, tentandi illius Cæli gratiâ. Eò tandem venit commodâ satis valetudine, nec se ibi moriturum putabat, donec septimo idus Octobris, ipso die Sanctis Dionysio, eiusque Sociis sacro, ad Beatissimæ Virginis ædem, duobus inde distantem lapidibus (cui nomen à Florida valle inditum) miraculis clarissimam, & magnâ morbosorum frequentiâ celebratam, equo perrexit, vt ibi rem diuinam faceret. Inter operandum sacris in mentem ipsi venit, se puerum sanctissimæ Deiparæ Valfloridanæ deprecatione, votoque à parentibus concepto, dùm ingraueścente morbo, exiguâ extremaque in spe vita penderet, prorsus ab ægritudine recreatum, atque deportatum insuper illuc fuisse. Quare eandem ipsam Virginem rerum cælestium cupiditate inflammatior solito, atque ærumnosæ huius vitæ pertæsus obnixè orare instituit, vt magnum beneficium maiori cumularet, quos vitæ annos non petenti sibi pro-

Gallus ad S Iulianum. 23 Octobris 1608 ætat. 33. Soc. 18.

B. V.

Mors.

B. V.

prorogauisset, eosdem sibi supplicanti, si ita Deo videretur, bonâ & citâ morte præcideret: Nec vanæ preces: vix enim ad sanctum Iulianum redierat, cùm deteriùs illi esse cœpit. Admouentur de more remedia; ille verò nullum iam curationi esse locum monet; se vitam quam à Deo precariò acceperat, eidem reddere velle. Aduocatur Lugduno Pater Rector. Illicò aduolat, moribundum inuenit. Ille vbi Patrem conspicatus est, eius inopino exhilaratus aduentu, visus est quodam modo reuixisse, cùm rem quam pridem in votis habuerat, tandem in sinum sibi à Deo delatum esse significauit nempè importatam ex huius vitæ militia missionem, multa alia de Religiosæ vocationis bono, & de beatitate Sanctorum adiecit: quæ taceo ne sim nimius: sed hæc duo omittere nefas esse duxi: Alterum; Persentiscebat animo non leuem in hærere scrupulum, quòd litterarum occupationum vi, se à solitis pietatis studiis abduci aliquando passus est; quã pietatis iacturam (etsi alioquin pius esset) ægrè ipse ferebat: se tamen dicebat confessionum generalium ac semestrium potissimum conscientiâ sustentari. Alterum, se ab eo tempore, quo se penè depositâ salute vidit, nullius virtutis internæ palestram, ac exercitationem, quam vel Theologia, vel religiosa disciplina docuerit missam feciſſe, vt se ad supremum vitæ diem appararet. Denique generali peccatorum expiatione perfunctus, fratres nostros, qui aderant rogat, sacros Ecclesiæ hymnos cantarent: quibus audiendis tam liquidis voluptatibus affluebat, vt se iam in beatorum spirituum concilio cælestes delibare delicias testaretur: Et verò tanta erat diuinæ gratiæ in eius se pectus superfundentis vis, vt cum aliis ipse concineret, ac bis terúe versiculos quosdam (quò animum magis afficerent) repeti iuberet: ipse verò interea quasi in alta meditatione demersus hæreret.

Mort.

RODVLPHVS RVSSELLVS SCHOL.

MAgnis passibus contendebat ad ornandam illam quam sine graui ore noxâ immaculatam seruauit innocentiam, seu primam gratiam à Baptismi fonte vsque ad extremum. Particulatim duo præter innocentiam illam in eo fuêre digna memoriâ: alterum quòd nullam temporis particulam elabi sine fructu sibi sit passus; alterum quòd adeò firmum decretum stabiliuerit de piis rebus loquendi, vt illam destinationem nunquam omninò prudens, & sciens violârit.

Anglus Leodij. 23. Oct. 1634. ætat. 21. Socie. 4.

Tempus. Coilegnia.

P. IOANNES ANDREAS MANCONIVS.

PRæstans virtute doctrinâque tam in scholis Philosophiæ Theologiæque magister, quàm in rectione Pater, ac in pulpitis Ecclesiastes. Consuetam in Paschate (quæ de Christi & Matris occursu celeberrima haberi solet) concionem inchoaturus, cùm sibi omnia è memoria excidisse videret; Deiparæ imaginem intuitus, opem ab illa petiit, & ab eadem vocem audiuisse fertur: *Incipe prout potes, quia ego tibi non deero* Mox dixit *surrexit, non est hic.* Et adiecit Iesum sine MARIA non reperiri, tenerè postea flagranterque locutus. Aliàs quoque non semel memoriâ lapsus dicebat ad Virginem: Domina, iuua me; nec enim scio quid debeo dicere. illa verò interius respondebat: Nunquam tibi defui, nec deero. Cùm aliquando sentiret se esse animo rentato perturbatoque, ac peteret

Sardus Sassari. 23. Oct. 1635. ætat. 60. Soc. 40.

B. V.

Concionet.

ret cordis pacem, quò coram Deo melius compareret, audiuit nomine Dei dicentis: Dic illi; mihi ita placere: neque ideò putet se mihi minus benè seruire. A Deipara verò illi per aliam quandam nunciatum: Nihil ei detrimenti inde eueniet; sicut nec Paulo id damno fuit, Aliàs cùm illi importuna fœminæ cuiuspiam forma obuersaretur, & ille anxius animi totus in eo esset vt vinceret, vidisse dicitur Deiparam admirabili pulchritudine gloriosam cum SS. Catharina atque Cæcilia, & inter alia hæc etiam audiuisse: Vide an pulchritudo quæ corrumpitur cum hac possit vllâ ex parte conferri. Flagris, ac variis è laniena, ferro, aliisque ciliciis se quotidie cruciabat. Is qui adfuit cùm in morbo nescio quo curaretur, dixit se vidisse ferri particulas eius carni immersas. Cùm Professorum Domui præesset, multas industrias excogitabat ad populum ad Sacramenta pertrahendum, ipse quoque impigritate ad labores par cuilibet, ac multis superior. Pro cuiusdam, cuius conscientiam gubernabat, difficultatibus expediendis apud Deum vnicè dum satageret, illi pro cuius bono tunc laborabat in quiete ostensus est à Sãctis Augustino & Francisco de Paula dicentibus: Vide Confessarium tuum quomodo eat perrũpendo difficultates ac peruincendo. Fama fuit, & id narrat, eius vita Hispanicè typis data, visum ab illo Christum è cruce qui Deiparã suo sanguine aspergebat. De Beatissima Virgine è Sanctorum dictis plurima adnorauit. Per annum integrum de cultu & imitatione Deiparæ dixit ad Nouitios; vt cum Instituti amore atque virtute hanc etiam pietatem imbiberent. Domum aliquando reuersus, & fessus cùm pro quotidiano suo more rosarium recitare cogitaret, magno tædio se deiectum sensit: peruicit se tamen. Et mox Virginem Deiparam sub Cruce stantem incredibili animi sui sensu vidisse, fertur quasi præmium relatæ de se tædioque illo suo victoriæ. Et aiebat illam sibi ferè sub Cruce apparere consuesse. Pro religiosæ cuiusdam in vocatione constantia oranti Virgo illam sub pallio suo ostendens visa est, ac dicens: Ego semper illius curam geram. Sed vide, Domina, inquiebat Ioannes, ne referat pedem; Non referet, respondit Virgo. Aliam quampiam, cuius conscientiam gubernabat, videre sibi est visus visitatam à Deipara illi Iesum paruulum offerente. Quidam qui à Societate deficere meditabatur loquebatur cum P. Ioanne spiritus tunc præfecto; sed alia omnia. De hoc Deipara paruulum sinu gerens ex imagine Ioannem signis datis certiorem fecit, ne ficto illi fidem adhiberet. Nec multò post ille à Societate abiunctus est. Mortuæ, pro qua celebrabat, animam fertur vidisse cælum subire lucidiorem sole: pro alia ægra oranti aiunt Deiparam respondisse: Morietur, sed mecum viuet. Cuidam pro Societate oranti ostensus est ingens numerus sociorũ (velut militum in exercitu) quos in tenebris lux è cælo in eorum medium affusa ducebat: eorum alij procul à luce, alij vicini magis, alij in ipsa luce visebantur. Atque hos voce de cælo lapsâ intellexit feruentes esse, ac cælestibus impulsibus regi: quos inter vidit P. Manconium, super cuius caput pulcher è cælo suauissimæ lucis radius mittebatur. Aliàs visus est velut volando ire per viam periculi & laqueorum plenam, duobus molossis teterrimis se illi nequicquam opponentibus. Aliàs inter dicendum ad concionem cõspectus est toto vultu collucere, at ex oculis potissimum lucis radios emibrare; nempe ex illis oculis quorum pudica modestia & lachrymæ erant in deliciis boni Dei. Epi-

Tentatio. *Pulchritudo.* *B.V. Cultitat.* *Mortific.* *Confessar.* *Crucifixus. B.V.* *Tentatio.* *Feruenter. Tepidi.* *Oculi.*

piscopi fratris sui mortem se absente futuram decimo ante illam anno intellexit: & Romam iter ingressurus, eidem prædixit fore vt deinceps non nisi in cælis alter alterum sit visurus. *B.V.* Nec aliter euenit. Quidam adolescens elarguerat in desiderio ineundæ Societatis, id quod vbi P. Manconius intellexit, securum esse iussit eius confessarium, eique vnam B. Virginis imaginem (adolescenti illi dandam) dedit: quam vt primum accepit adolescens, illicò se toto corde alium sensit; ac Societatem flagranter flagitauit, & impetrauit. Cuidam absenti & vehementer afflictæ præsens adesse visus est vultu Angelico, & inter alia dicere: Quoties tibi dixi, vt tandem te à creaturis expedias? Et illa quieuit. *Morti.* Triduo luctatus est in agone difficili, dæmone illi auso etiam suggerere vt spem de æterna salute deponeret: sed ille editis altis suspiriis, ad Deum, ad Deum aspirabat. Ante agonem illum rogatus ecquid illi maximo esset solatio in illo articulo: Quòd, inquit, *Mortifie.* nullam consolationem ipse mihi vnquam indulserim. Post mortem pluribus argumentis ostensam eius in morte luctam, & victoriam aiunt plures; quæ omnia cum aliis non paucis hic omissis dabit eius vita in annum 1635

IOANNES
DE SORIA COAD.

Hispanus Hispali. 23. Oct. 1647. ætat. 72. Societ. 47. *Vocatio.*

CVm P. Ferdinandi Nunnez concionem audisset die S. Petro sacrâ, permotus animo, mercaturam & sponsam (de qua ducenda tunc deliberabat) deseruit, post noctem vnam insomnem ductam inter preces & lachrymas, vt lumen à Deo impetraret in quo videret quò & quà iter ad æternitatem arriperet. Sponsa se Sanctimonialium cœnobio ac disciplinæ, ipse Societati se addixit; & tametsi laudatè semper nobiscum vixerit, tamen in alium planè virum mutatus viderur atq; ad sublimiora charismata mirè accensus anno 1617. quo S.P.Ignatius illum àmorbo grauissimo reddidit sanitati. Manè ante alios abrumpebat somnum, & duas horas, tertiam cum aliis, orando ducebat semper de genibus: & si vesperi otium suppeteret, duas alias horas adiiciebat. Nullum diem præterfluere sinebat quin regulis bis quotidie legendis aliquid temporis impenderet. Seuero examine introspiciebat in cor. ecquid proficeret; neque dissimulabat si quid laxamenti in se deprehendisset, quin plecteret inclementer. Voto se obligauit, nunquam se deliberato studio consensurum vt aliquid, faceret quod sciret esse vel veniale peccatum Sacramento pœnitentiæ conscientiam expiabat quotidie; Sabbato verò peccata totius hebdomadæ ad aures confessarij deponebat, Christi sanguine abluenda, vt eo magis mundo corde amaret ac videret Deum. Vnde & perfrequens erat in SS. Eucharistiæ vsu, & aliquando illam quotidie vsurpabat. Deiparæ Virginis solido cultu amandæ perstudiosus, & sabbatinâ illâ sui expiatione ac ieiunio feriæ sextæ atque Sabbati non contentus, ad eius festa se arcto panis & aquæ ieiunio, plurimisque precibus præparabat; quotidiano rosario & officio, flagra item ter quotidie repetita adiiciens, atque his preces armans, & commendans ad maiorem impetrandi efficacitatem. Variis ciliciis coopertus vexabat corpus, idque nullo die omisso. Aliæ quoque virtutes solidæ atque ad Nouitiorum, apud quos degebat, exemplum perinsignes, in eo eluxêre quas omnes eximia patientiæ documenta præclarè coronabant.

S.P.Ignat. *Oratio.* *Lectio.* *Confessar. quotid.* *Sabbat. B.V.* *Mortific.*

XXIV. DIE

XXIV. DIE OCTOBRIS.

P. HIERONYMVS CARVALIVS.

24. Octob. Lusitanus Conimbricæ. 1604. ætat. 60. Iter. Oratio. Mortific. B.V. Purgator. Paupertas.

ANte initam Societatem cùm Tago aduerso nauigaret, ac venti nauem & omnia permiscerent, in summa carina solus ille se locari sensit incolumem, aliis inter vortices laborantibus. Vitam ergò sic seruatam Deo in Societate transcripsit. Orationi sex horas dabat quotidie: quotidie item bis, terúe secedens, ternis ciliciis circumdatus, ac genua centies vsque submittens. Quendam ad B. Virginis amorem hortatus, dixit; illam etiam Purgatorij breuiandi potestatem habere, suarum apud Deum precum compendio: idque sibi ab ea ipsâ dictum adstruebat. Mœsto enim apparuisse ferunt aliquando B.V. & purgatorij supplicium formidanti, dixisse, metum poneret; se enim non solum in hac vita, sed etiam in purgatorio gementium aduocatum esse. In eius veste numerati 90. centones ab illo assuti. Cùm 45. esset annorum scripsit, sibi adhuc vitæ annos quindecim superesse: cùm quinquagesimum ætatis annum ageret, scripsit se adhuc victurum decennio. Et vixit Per annos 25. præfuit spiritualibus rebus Conimbricæ, peritiâ & exemplo singulari. Eum Stratius hoc die extinctum affirmat. Mors.

P. IOANNES LE SEC.

Gallus Rhotomagi. 24. Oct. 1626 ætat. 65. Soc. 47. Crucifixus. B.V. Morbus.

CHaritate, ac zelo præstanti, suum caput bis in luis discrimen dedit inter infectos. Silentium, & Christi Crucem amabat tenerè, deque Christi cruciatibus non sine voluptate, nec sine vberibus lachrymis loquebatur, & audiebat. Deiparam studiosè colebat: frequentissimè illam orabat, vt cui ipsa ad Societatem aditum aperuisset, illa eidem perseuerantiam obtineret. Exercitia inchoaturus, & sibi suprema fore illa dixit; & illorum finis extremi morbi illius fuit initium. In morbo toto nihil vnquam recusauit, nihil petiit. Obiit hoc die; quem ante triduum sibi extremum fore dixerat.

XXV. DIE OCTOBRIS.

MAGNVS ANGERER COAD.

25. Octobris Germanus Lãdspergæ. 1636 ætat. 66. Soc. 38. B.V. Labores.

LAndspergæ per 22. annos magno impigritatis exemplo, pistor, hortulanus, & omnia, citra vllum laborum tædium, citra vllum pietatis detrimentum, sudorem orationi coniunxit. Scribunt Landspergenses, illum pietati sic studuisse, vt cùm manus laboribus occuparentur, Rosarium mordicus ore tenuerit, dentibus versauerit, linguâ Deiparam salutârit rarâ industriâ.

P. MICHAEL MONTALTVS.

Italus Neti. 25. Octobris 1637. ætati 39. Soc. 25. B.V.

HVic tum 14. annos nato in mariano Caltanissettensis nostri templi sacello post communionem, videndam sese obiecit, vt fama est Beatissima Virgo, eique imminentes ærumnas prædixit; adiecit: *ne dubites.*

Pati.

In Societate postea patiendi & paupertatis amore fuit præcipuus; & semper in id intentus, quomodo proficeret, quomodo se ab omni rerum omnium affectu expediret. Ad quod vsus est ope Deiparæ: cuius festis venturis proximos dies, pane, & aquâ definito ieiunio, noctes piâ peruigilatione colebat, orationi, & lectioni piæ intentus, quo facto dixit Superiori, se à Beatissima Virgine impetrasse libertatem à quibusdam fluxarum rerum velut laqueolis, quibus illigatum se sentiebat ne acriùs ad perfectionem contenderet. In ipsis B. V. festis eam, quam è charta in cubiculo habebat B.V. imaginem floribus adornabat: vota Societatis, & se illi deuouendi formulam instaurabat. Atque Panormi quidem cùm esset socius magistri, nouitios illo cultu mirum in modum accendit, de illa ita flagranter locutus est vt lachrymæ vocem illi abruperint. Per totam æstatem quotidie, cùm flores in horto essent, sertum ex illis texebat, & illo imaginem B. Virginis in sacello coronabat. Orando fuit potens, & assiduus. A Beato Aloysio persanatus aliquando, mox à scrupulis quoque liber mansit in religiosa, sed non timida, conscientiæ teneritate. Dilectus dicebatur Deo & hominibus; tametsi cum his modicum versaretur, amans cubiculi. Certè in Netensi Collegio vbi per 9. menses concionatus est, non erat videre Michaëlem nisi ad Altare, vel in pulpito. A carnibus abstinebat; pane cibario sæpè, & aquâ contentus; catenis interea se onerans, & flagro ferreo quotidie humeros lacerans; ac breuis somni captandi causâ non in lecto iacens, verùm in sella pallio obuolutus. Patri qui ægro permultum adstiterat, moriturus ferreum flagellum donauit; negans quicquam thesaurorum aliud se habere.

Mortific. Festis.

Proficere.

Oratio. B. Aloysium.

Scrupuli.

Silentium.

Mortific.

P. ANTONIVS DE MATTOS.

Lusitanus in Brasilia. 25. Octobris. 1645 ætat. 87. Soc. 71.

HVnc alterum Brasiliæ Anchietam dixêre à morum integritate. In Hollandico carcere per biennium ærumnas passus est, non sine opinione sanctitatis. Cùm valeret, noctu somnum capiebat stans, & baculo innixus vt faciliùs excitaretur ad inflammatas preces. Sæpè noctu ab infenso Dæmone percussus, aliàs ab eodem per scalas, seu gradus præceps actus est, sed illæsus. Nunquam extra cubiculum est visus, nisi eum inde necessitas extraxisset. Cùm Prouinciam, vel socios aliàs regeret, responsum ad interrogata non priùs dabat quàm coniectis in Crucifixum, vel defixis humi oculis tacuisset. Quibusdam preces illius expetentibus, recepit se facturum; sed monuit, vt ad id quod peterent obtinendum ab hoc & illo peccato abstinerent: cuius peccati arcani hactenus, illum fuisse conscium stupuêre. Quendam piratas timentem, & se mari credere non ausum, monuit, vt quædam pietatis officia obiret; peccata occulta hæc ac illa expiaret, atque caueret; tùm verò securum nauigaturum: atque ita euenit. Iam 86. annos licèt natus, nihil tamen omninò admisit in cibo, vel potu aliud, vel aliter quàm ita vt aliis omnibus præbebatur; nullo etiam ad verrendum cubiculum, aut lectulum componendum adiutore admisso, ipse se ipso contentus.

Mortific.

Oratio.

Oratio.

XXVI. DIE

XXVI. DIE OCTOBRIS.

P. LEONARDVS KESSELIVS.

26 Octobris Belga Colonix, 1574.

VIr Zeli magni, prudentiæque etiam in aduersis, quæ animarum causâ sustinuit, vt dixi in eius vita. Colonienſe Collegium regebat; cùm illum in horto quidpiam legentem stultus quidam repentè cultro escario interfecit: & mox ibidem P. Nicolaum Fabrum, & P. Ioannem Rhetium confecit. Hic est ille P. Leonardus Kesselius in S. P. Ignatij vita celebratus, cui Romam ad S. P. Ignatium videndum, & alloquendum venire petenti, se, superstes tunc adhuc, spectandum dedit S. P. Ignatius. Reliqua vide in vita ad annum 1574.

Mort.

P. FRANCISCVS STRADA.

Hispanus Toleti, 26. Oct. 1584.

ADolescens à S. P. Ignatio susceptus, anno 1538. mirabilis planè efficacitatis Ecclesiastes fuit. Plena est illo Societatis historia. Ipsæ vrbes illius concionibus, & plurium exercitiis illo dante obitis, alias se ex aliis vidêre. Brixiæ facilè centum adolescentes ad Dei seruitutem pellexit.

Consisnator.

Nouit illum Italia, Belgium, Gallia, Lusitania, Hispania. Obsessæ sunt aliquando viæ dum è loco alio in alium commigraret. Salmanticæ grauem tempestatem sedauit, & supra centum capita permouit ad Christi vestigia in religiosis familiis consectanda. Modicum dormiebat: & expertus est sibi dormienti à Deo infusam tantam homiliarum S. Ioannis Chrysostomi peritiam, vt illo licet antea nunquam lecto ita concionaretur, atque si illum diligentissimè peruolutasset. Ioannes Correra totam illius concionem semel ab illo auditam, ad verbum repetiit, & sic Societatem obtinuit, in illa postea Custodis Angeli familiaritate insignis. Destinatis temporibus, ter se quotidie flagello inclementer accipiebat; primò pro illis animabus quæ in Purgatorio pœnas luunt; deinde pro ijs qui in mortali peccato hærent; denique pro Ecclesia vniuersa. Inde illi puram semper Virginitatis gloriam constitisse firma opinio est. Quidam à Deipara vt creditur, ad illum sunt missi, & iussi agere id quod ille suaderet. Roganti P. Ribadeneira, vnde illi esset ea vis in dicendo, ingenuè respondit; sibi inter dicendum radium quendam & impulsum illabi cælitùs, quo totus præcordiis intimis commoueretur.

Concioner.

Mortif.

B. V.

P. ANTONIVS DE SOVSA.

ANno 1609. in Indiam profectus, Malacæ pro Iaponia procuratorem egit; exilium quoque perpessus. Aquæ in os infusæ, postea fossæ suspendiique tormento cruciatus, pependit capite deorsum prono in odiũ fidei appensus 18. Octobris: & ab illo die legitimè certauit fortis in fide; atque hoc demum die agonis felicis gloriam consummauit.

Lusitanus Nangasachi. 26. Oct. 1633. ætat. 45. Soc. 30.

Fides.

XXVII. DIE OCTOBRIS.

P. PETRVS BELLIDVS.

27 Octobris Hispanus Valentiæ. 1615. ætat. 73. Soc. 55.

IN Aragonia natus, loco cui Ebro est nomen, celebraturque à campana mirabili quæ suo impulsu ipsa vltrò sonum edens calamitatum plurium vates fuit. In ætate adhuc tenera templi fornicem conscendebat, & ad singulas quibus tectum fulcitur columnas vnam Sancti cuiuspiam imaginem affigebat. Mox nudatus, istic Stationes, quas vocant, celebrabat, sese flagellans ad singulas. In Societate, nunquam cilicium dimisit, etiam 70. annos natus: cædebat verò se vsque ad sanguinem. Cibis aquam, salem; vel cinerem aspergebat, vt gulam vexaret. Potus illius fuit ferè aqua: & ieiuniorum diebus vesperi nulla collatio. Oculos nunquā erexit, nisi necessitas imperaret: ad focum vt accederet, nullo frigore adigi potuit. Morbis pluribus obnoxius, mortuo fuit quàm viuo similior; altero oculo illi semper humido, & fluente. Nunquam ab æquali suo tenore discedebat, quicquid mali, etiam inopinanter, accideret. Duabus horis orabat ante alios manè; vnâ cum aliis: Vesperi verò tot horis quot poterat, saluâ obedientiæ lege atque officij. Orationem à Christi cruciatibus inchoabat, mox ad attributa Deitatis mentem erigens, & voluntatem suam diuinæ voluntati mactans in holocaustum. Etiam interdiu in oratione absorptus aliquando cubiculum non inueniebat. Ad quemcunque in Sacramento pœnitentiæ audiendum vocaretur, ibat non minùs quàm si ab Angelo, Dei nomine, vocaretur. Visus est aliquando ab oratione prodire ore toto radiis illustri. Mirâ circa fidei mysteria luce in corde perfundebatur. Fiduciâ in orando fuit insigni. Cæsaraugustæ cùm ægræ obstinatæ confessionem suaderet, nec persuaderet, cum socio se in preces dedit semel ac iterum; adeòque noctem illam totam peruigilatione solicitâ egit orans vsque ad diluculum. Ægra mox confessa, consanuit, & SS. Sacramento in templo refecta est. Pro nobili quodam viro dùm oraret, videre sibi visus est nigrum quendam, cuius manus altera descendebat ad terram, altera surrigebatur ad cælum. Et vox aiebat: Admone hominem pro quo oras, vt se ex sua parte disponat per emendationem vitæ, & faciendo aliquid Dei causâ, si vult obtinere quod petit. Monitus ille à Petro paruit, & obtinuit plus quàm optârat. Maria Montero benè licèt inchoârit, desciuit tamen postea, seducta à spiritu vanitatis. Dicebat se habere campanam à S. Antonio sibi datam contra dæmones à quibus affligi se querebatur. Fingebat se rapi: ficto sanguine velut è capite manante, dicebat sudore sanguineo se madere: bombycem odoratis succis implebas, & ori imponebat; vt odor ille de ore illius fragrare videretur. Mentiebatur & Christi, ac S. Francisci stigmata, è quibus arte malâ sanguis manans credulis imponebat. P. Bellidus, Archiepiscopi iussu illam diu examinauit, fraudes detexit eam conuertit. P. Augustinum Bernal quodam die vesperi monuit, vt B. V. rosarium recitaret; meminissetque se illo die illius recitandi fuisse oblitum.

Campana.

Mortific.

Oratio.

Crucifixus.

Oratio.

Charitas.

B V.

id

id quod ita se habere fassus est Augustinus. Alium Patrem dimidiâ post octauam vespertinam horâ monuit vt Completorium recitaret eo die obliuione omissum. Ita esse rem deprehendit lætus alter, & Officium executus, rogauit Petrum, vnde id haberet. at ille sermonem aliò vertit. Ex vero prædixit fœminæ cuidam, filios parituram, quorum tres Societati nomen essent daturi: discedenti 8. Augusti anno 1615. ægro Coadiutori Ludouico Puyol disertè affirmauit statim ac Barcinonem appelleret, conualiturum. Vtrumque euenit. Eundem rogauit vt vbi primùm per iter Marianum Serrati montem videret, illius nomine ter *Salue Regina* pronunciaret pro felici morte. Sibi enim perpaucos vitæ dies adhuc superesse: & post trimestre decessit. Coadiutorum quidam vidit illum è lecto extractum, raptatum, pessimè habitum; cui respondit Petrus: Nihil id esse: optare quidem dæmones ne illo die sacris operaretur; sed nihil euicturos. Aliàs ijdem illum suffocare tentabant, vestigiis quoque in collo inclinato & nonnihil obtorto relictis. Bis à procacissimis fœminis oblatum sibi turpe facinus fugâ euasit; & ingenuo rubore fassus est, nihil se tunc, aut aliàs persensisse quod esset à tenerrimæ integritatis legibus alienum. Ministri, ac Procuratoris officia diligenter exercuit, sancti nomine appellatus. Et erant qui eius nomen aliud ignorabant hoc solo contenti. Nullius vnquam legis violatæ reum illum vidit vllus. Triduo ante mortem Crucifixi imaginem coram se collocari petiit, & dixit se ab illa dona singularia consecutum; eamque sibi locutam fuisse in varia occasione non semel. Dolores ingentes tanto animo, quiete, ac lætitiâ tolerauit, vt cœperit subtimere, ne quid illusionis eâ in re fortè lateret. Sub mortem dicente quodam: *Sursum corda* respondit: Iam est ibi. Fuit in Hispania tunc persona virtutis eximiæ famâ nobilis, cui S. P. Ignatius visus est Angelis cinctus sæpius, & quadam vice cum SS. IESV nomine intra pectus in corde aureis literis exarato. Hæc in octaua SS. Sacramenti in templo Deum supplex rogauit; num nostri omnes, qui istic essent, salui futuri essent, & audiuisse ferunt: Omnes qui hìc sunt saluabuntur. Interroganti; an cum purgatorio? Respondit Deus: Aliquos ituros ad breue purgatorium: tres tamen (quos inter nominabat P Bellidum) se sinè vllo purgatorio ad gloriam deducturum. Hæc sibi Bellidus cùm sub mortem audiret à Superiore narrari, respondit: Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto, &c. Et demum decessit felix.

Oratio.

Charitas.

B. V.

Sacrum.

Castit.

Crux.

B. V.

P. GVILIELMVS BAILIVS.

Gallus Burdegalæ. 27. Oct. 1610. ætat. 63. Societ. 43.

CVm domi esset hilaris, atque suauissimus, nunquam tamen vllo ioco quenquam perstrinxit: & foris totus fuit compositus ad seria. Cum hæreticis vi, & efficacitate mirabili conferebat, adeò vt eos quibus cum ageret, vel omnes vel ferè omnes ad fidem adduceret. Santonas in fide orthodoxa ita iuuit, vt iam inde à S. Eutropio illorum Apostolo vix vllus illo impensiùs id feliciùsque præstiterit. Vnde nonnulli illi aeceptum referunt Collegium Santonense, imò & Pictauense. Ad aliquos ad bonam mortem comparandos exiturus domo, pro felici rei successu priùs inclementer se cædebat, idemque agebat priùs quàm è pulpitô diceret ad concionem: ad quam non ascendebat nisi cinctus cilicio & linguâ per aquam lustralem

Fides.

Zelus.

Mortific.

Concio. ſtralem expiatâ. In Sacro manu diuinam Hoſtiam tenens; Da mihi, aiebat, Domine IESV, animas pro quibus victima factus es ſalutaris.

P. IACOBVS BOSGRAVIVS.

Anglus Caliſij 17. Oct. 1613 ætat. 70. Soc 50.

REligionis Catholicæ odio ab Anglis captus quæſtioni ſubiectus, in cataſta extenſus, & cruciatus, ac in exilium pulſus eſt. In Polonia mirum zeli documentum edidit, quòd per ipſos 20. annos ad pauperes in Xenodochio Polonicè dicturus, conciones ad verbum memoriæ mandârit è ſcripto. Feriâ ſextâ à 20. annis ab omni penitus cibo potuque abſtinuit vſque ad mortem, quam obiit feriâ ſextâ, quam inediæ illius conſtantiâ tàm perſeueranter honorauerat amore Crucifixi.

Zelus. *Fer. VI.* *Mortific.*

XXVIII. DIE OCTOBRIS.

P. FRANCISCVS LOPEZ.

28 Octobris Luſitanus ad Goam. 1568.

ANno 1556. Indiam ingreſſus, ibi ad annum vſque 1568. impigritate inſigni ſudauit pro Euangelio Chriſti: quo demum anno cùm Cocino Goam nauigaret, à Mauris Chriſtianæ fidei perinfenſis comprehenſus, & pro Chriſtianorum Sacerdote agnitus, rogatuſque *num Mahometum ſequi vellet*, cùm id magno animo ac voce negans execraretur, poſtea quàm cum illo multis tam blandè quàm minaciter eſt actum, ille luculenter iterùm vitam priùs & potiùs quàm fidem à ſe deſerendam teſtatus eſt: atque eapropter haſta illi altè in pectus, & ilia adacta eſt; tum acinace fiſſum caput, & corpus in mare proiectum. Fuit Franciſcus, vir ab animarum in ſalutem aſſerendarum deſiderio planè impigro, ac diſciplinæ religioſæ curatiùs obſeruandæ amore inſignitè laudatus.

Fides.

P. FRANCISCVS BAZANVS.

Hiſpanus Mexici. 18. Oct. 1571. Societ. 14.

HIc è clara Marchionum S. Crucis Domo natus Philoſophiæ, ac poſtea biennio Pontificio iuri operam dedit. Verùm & familiæ ſplendorem, & ingenium, ac ſtudia in Societate occulens, ſub Franciſci Aranæ nomine delituit per quinque annos inter labores domeſticos, ſedulus, & modeſtiſſimus Coadiutor. Re poſtea compertâ ſtudiis reſtitutus, benè multùm profecit. B. Borgiæ ſuaſu Sanctiſſimâ Synaxim per anni vnius interuallum quoties percipiebat eò referebat, vt voluntatem Dei exquireret in Indijs adeundis. In naui quâ in Indiam vehebatur ſuâ fame alebat egenos: ægris aſſiduus miniſtrabat, rudes erudiebat, denique inter 300. milites ac reliquos vectores religioſæ cuiuſdam tranquillitatis pietatiſque ſpeciem induxit. Semper de ſe infimè ſentiebat, in id intentus, vt ſeſe planè ſe ipſo exueret. Indos verò ſe petere aiebat, vt experimento tentaret num arbor inutilis eo tranſpoſita aliquid fortè allatura ſit boni fructus.

Humil. *Euchar.* *Charitas.*

P. GEOR-

P. GEORGIVS VALIER, & P. FRANCISCVS ROSILLVS.

Hispani in mari. 28. Oct. 1596.

CVm exercitu Martini de Padilla in Angliam nauigare iussi, coortâ noctu horridâ tempestate dum pro sua & sociorum salute omnia agunt quæ præsens mortis certæ periculum poscebat, dum omnes expiant, dum Crucifixi Christi simulacrũ ostentant, circumferunt, & animarum saluti consulunt, inter sacra IESV MARIÆ nomina, naufragio hauriuntur. Testati sunt qui è naufragio illo variâ industriâ euasêre, quòd cùm nox illa tam densis tenebris fuerit cæca, vt alter alterum videre nequaquam potuerit, Patrum tamen Georgij & Francisci facies, & crucifixos quos manibus gestabant veluti salutis æternæ tesseras, tam distinctè, tam clarè ab omnibus fuisse visos, quasi res in meridie geretur, vtriusque vultu, & vtraque Crucifixi effigie velut ad solis affusi radios inter cæcas illas tenebras collucente. Ita ij qui tristi naufragio superstites id se oculis vsurpasse persanctè affirmauêre.

Crucifixus.

Lux.

ALPHONSVS DE LA BARRERA COAD.

Hispanus Mexici. 18. Oct. 1572. Societ. 14.

Hispanus Cordubæ. 18. Octobris 1611. ætat. 84 Soc. 1.

SEruiuit Societati variis in domicilijs in veste Donati, vt vocant, per annos plus quàm quinquaginta, perinsigni virtutum exemplo; ob quas Societate receptus est extremâ ætate in Syncerus illi animus, & charitas effusa in omnes. Christi cruciatus erant pascua cordis illius, inter torrentes lachrymarum vi magnâ manantium. Nocte intempestâ ingenti cruce in humeros sublatâ stationes obibat spinis coronatus. Nihil sibi parcebat, quin assiduè oraret, nihil tamen interea laboris omitteret.

Fer. VI.

Mortific.

Passio Christi.

P. LÆVINVS WOVTERS.

Belga Antuerpiæ. 28. Oct. 1625. ætat. 55. Societ. 36.

IN Hollandia cùm præclarè ageret, Ministelli hæretici fraude in carcerem ac ergastulum fœdum detrusus, biennio istic ærumnas, calumnias, & scommata perpessus est. Inde liber plenus charitate satagebat pro omnibus vsque ad mortem quam obiit in obsequiis peste tactorum: inter quos illum dum refert Alegambe, ait; illum tam familiari Deiparam studio venerari consuesse, vt imbrem aliquando in itinere suo suique comitis Nouitij capitibus imminentem, recitatis B. V. Litaniis tantisper suspendisse, dùm viæ metam tetigissent, fama sit.

Fides B. V.

IOANNES BAPTISTA COAD.

Hibernus Manilæ. 28. Oct. 1630. ætat. 48.

EDiuite in India mercatore, humilis Christi seruus factus, mirificè se subigebat vt iram peruinceret; id quòd felicissimè perfecit. Etiam cùm alia foris ageret, intus habitabat in conspectu Dei. Videbat in triclinio, cùm mensæ inter alios accumberet, Christum cum 12. Apostolis velut in cœna vltima. Si quid tenuissimæ noxæ committeret, Christus illum eo solatio mox priuabat, sese abscondens, iterumque more consueto reuersus post vnam, & alteram sui victoriam in occasione luculenta, vbi verbis, imò & pugnis incessebatur,

De alio Ioãne Bapt. Vide 4. Dec. Oratio.

Mensa.

Venialia.

& pedibus calcabatur, per plures dies liquidâ è cælo voluptate se perfundi sensit; & integro triduo Christi aspectu est recreatus, ac incredibili pietate accensus. Quotidie se, & quidem nonnunquam iteratò, flagellabat, linguæ quoque custodiendæ permultùm attentus. Cum singulari quadam laude silentij.

Humil.

Mortific.

Lingua.

MAG. GVILIELMVS ASSELIERS.

Belga Alosti. 18. Oct. 1632. ætat. 26. Soc. 6.

HIc maluit mori quàm Deo offenso viuere imò quàm vel esse in periculo Dei offendendi. Etenim cùm duos è Societate inter se conferret ægrum alterum è variolis, miserè laborantem, & alterum qui è Societate discessum moliebatur, repentino æstu animi sese ad SS. Eucharistiæ Sacramentum contulit, & ibi supplex impensè flagitauit morbum hunc, & ex illo mortem potiùs quàm vt vnquam à Societate discederet. Impetrauit: etenim breui variolis obrutus, eo morbo è medio sublatus est morte optatâ.

Vocatio. Eucharist.

P. MATTHÆVS COVROS.

Lusitanus in Iaponia. 28. Octobris 1633. ætat. 61. Soc. 50.

ANno 1586. Indiam cum lachrymis à moderatoribus impetrauit, & sudore magno coluit. Præfuit in Iaponia domiciliis, atque Prouinciæ; ac miris modis exploratores non semel euasit, velut perpetuo quodam martyrij rudimento in syluis, in stabulo, ac vbi vbi latebræ dabantur, latens; vt animarum saluti adesset. Aliquando in specu sub terra per octo menses delituit. Aliàs per arctum elapsus est: & ne deprehenderetur, repetito S. Felicis Nolani miraculo fecit Deus telam suam repente istic prætexente araneo. Propè fuximam in quodam tugurio in pace obdormiuit, ærumnis confectus, & mortem flammis illustrem desiderio solo complexus.

Fides.

Aranei tela.

XXX. DIE OCTOBRIS.

P. IOANNES SYLVORSTIVS.

30. Octobris Belga Moguntiæ. 1610 ætat. 35. Soc. 18.

GRoeningæ Catholicis operam præclaram præstitit magnis laboribus, concursationibus, fructu. Ab hæreticis in vincula eapropter rapiebatur, cùm viso eminus carcere humi proiectus in genua gratias Deo retulit pro tanto honore. In carcere Commentariensis vxorem, & filiam orthodoxis adiunxit; & pro tribunali egregiè respondit se non minùs ausum istuc venire ad hæreticos conuertendos, quàm sint ausi Antuerpiam ire hæreticiad Catholicos seducendos. In periculis dicebat Deo magnà fiduciâ. *Tuus sum ego: saluum me fac.*

Fides.

P. FRANCISCVS FARSIA.

Italus Caltagironæ. 30 Octob. 1622.

LIcenter foris viuentem Franciscum obuius è SS. Sacramento (quod forte portabatur) erumpens radius penetrauit, ac alium ex alio fecit; vnde suo exemplo ad frugem plures, reduxit. Perpetuus fuit postea in communione spirituali quotidie sæpissimè frequentanda. Sapor quidam odorque

Euchar.

dorque cælestis è SS. Sacramento, & iis, quæ circa illud sunt ac ex ore communicantium erumpens illum recreabant. Coram eodem Sacramento gemmis vndique adornato cùm oraret, Christum rogauit, vt suas lachrymas instar ornamenti accipere dignaretur: semihoræ spacio vidisse fertur Sacramentum crystallino quodam splendore circumdatum. Cùm diuina hostià à Sacerdote eleuaretur, vidit illam ad cælum vsque porrectam: vbi SSS. Trinitas in ea se collocabat instar trium ramorum vno trunco hærentium. Itinera pedes faciebat. Extremâ febri æstuans & ab itinere tunc recens, repertus est cinctus ciliciis, & catenis.

Lachryma. Sacrum.

SSS. Trinit. Mortific.

P. GEORGIVS KALDI.

Hungarus Posonij. 30. Oct. 1634. ætat. 62. Soc. 36.

ACris eloquentiæ, ac virtutis vir, Latinè Viennæ ad Academicos, aliquando Italicè, tum Hungaricè passim in Hungaria doctrinâ, spiritu, efficacitate magnâ dixit intrepidus, & negligens respectuum humanorum. Nouitiorum magister cùm esset, Brunâ primus Leobium duxit Nouitiorum coloniam. Et vixit semper ita vt magistrum Nouitiorum decet accuratione disciplinæ quàm maximâ curâ silentij legumque singularum: adeò vt passim diceretur; illum manè omninò nunquam in lecto, vesperi nunquam extra lectum repertum à visitatoribus ad id more solito destinatis. Circa Biblia mirum est quantum laboris impenderit ne Hungari hæretica legere cogerentur. Et alia plura scripsit. Gabrielem Betlehemum Transyluaniæ Principem tunc victoriis insolentem palàm Tyrnauiæ corripuerat quòd tot millia Christianorum Turcis prodidisset. Eapropter extrema illi timebantur. At ex eâ libertate honorem ab eo retulit & subsidium ad suos libros typis edendos. Petrus Cardin. Pazmanus affirmatè dixit; ex omni ordine Ecclesiastico, Religioso que, illum nulli secundum toto Hungariæ Regno esse: parem illi haud facilè repertum iri. Quàm magno exemplo, tam forti, nec parcere, vel dissimulare volente acrimoniâ, pro regulis tuendis erat totus cum Rector præesset. Cùm Posonienses in Vngaria Collegij Fabrica surgeret, miro & demissionis, & impigritatis exemplo se ad labores demittebat. Semper in se fuit durissimus, & nullius vel spei vel metus obtentu rectus, ardens, ac serius. Magnâ lectione, insignem assecutus eruditionem præter labores Bibliis impensos edidit etiam alia, de quibus in Bibliotheca scriptorum.

Fides.

XXXI. DIE OCTOBRIS.

P. IOANNES AGVERRI.

31. Octobris Hispanus Barcinone. 591. *Fides.*

MAurum mancipium Christus, & augustissima Christi Mater ad P. Ioannem Aguerrium ire iussêre, ab eo instruendum, & Sacramento Baptismi lustrandum. Cùm anxius animi scrupulis miserè vexaretur, Christus in Sacro illum benigno amplexu solatus est. Scrupulis angebatur. Mors tamen quieta excepit vitam ductam in anxietate perpetuâ, tranquillumque in pace bona composuit.

Christus. B.V.

Scrupul. Sacrum.

DOMINICVS COLINVS COAD.

Hibernus Corcagiæ. 31. Octobris 1604. ætat. 35. Soc. 4.

CLaro apud Hibernos ortu natus, contra sectarios centurio in Gallia militauit, factus in Hispania postea dux classiarius per amos octo; semper & miles bonus, & vir frugi. In Societatem receptus, ex Hispania in Hiberniam proficisci iussus, ibi ab hæreticis captus, pro tribunali in veste Societatis comparuit, nil spes minasque moratus, quibus *vt à fide Catholica deficeret* vrgebatur: ac illos etiam execratus, qui submissi clam suadebant *vt fidem Catholicam tantisper dissimulanter obtegeret*. Ad suspendium damnandus, in carcere dira subiit tormenta, quibus in illum sæuitum est; donec 31. Octobris in veste Societatis, reuinctis post tergum manibus, laqueo è collo pendente ductus, sub patibulo se demisit in genua & orauit. E scalis Catholicis author fuit, grauissimè admonens, ne se spe, metu, alijsue hæreticorum fraudibus interuerti, atque à recto seduci sinerent. *Suspicite, inquiebat, in cælum; & priscam fidem quam præclari maiores vestri sunt professi, non degeneres, perseueranter conseruate; pro quæ & ego nunc, vt videtis, mortem oppeto.* Mox deturbatus pependit, & carnificatus est. Aiebant Catholici, eum à Deo etiam miraculis honoratum.

Fidei.

Cælum.

ALPHONSVS RODRIGVEZ COAD.

Hispanus Maioricæ. 31 Octobris 1617. ætat. 86 Soc. 47. *B. V.*

ANte initam Societatem cùm B. V. Rosarium recitaret, videbatur sibi ad singulas orationes Dominicas offerre Deiparæ rosam rubram, ad angelicas rosam albam. Die B. V. assumptæ mysterij illius triumphum in Cælo spectare sibi visus est, seque à B. Virgine (quam Angelus Custos, & S. Franciscus stipabant) æterno Patri amanter sisti. Vidit alias aues teterrimas à Columba IESV nomine insignitâ profligatas: vnde intellexit se in Societate aduersa omnia IESV nomine superaturum, id quod in Societate luculenter est expertus. Audiuisse dicitur aliquando dicentem Deiparam: Ego te amo, fili mi Alphonse. Ianitor factus Christum sæpè cum B. Virgine & Angelis venientem accepit. P. Ioannem Aguirre, cùm scrupulis angeretur, vidit à Christo suauissimis amplexibus & osculis recreari. Post communionem nunc Christum nunc B. Virginem sibi adstantem videre sibi videbatur. Timenti ne hisce deciperetur, Beatissima Virgo adfuit, & dixit: quin mihi credis, fili? Super aspidem, & basiliscum ambulabis &c. & Angelos cantare iussit; *Quoniam in me speranit, liberabo eum.* Aliquando Beatissima Virgo cum illo agens, cùm interea signum domesticum ad examen daretur, illum ad examen faciendum dimisit. In examine singularum horarum, Sanctos ad illarum examen benè instituendum inuocabat; nec vllam horam abire sinebat quâ, non aliquid in honorem B. Virginis præstitisset: si tunc non licebat, horâ proximâ compensabat. Ad mensam dixit B. Virgini aliquando: ô si ego dignus essem videre te aliquando in cælo! Et illa illi mox præsens; Alphonse, ait, videbis me in Cælo. Eius ope spinam gulæ aliquando hærentem excussit. Aliquando illi summis doloribus cruciato, seque Deo deuouenti, adfuit Christus & B. V. vt fama est, vultu totum cubiculum illustrantes. Hi ad pedes lectuli consedêre eumque solati, persanauêre; sed euanuêre cùm cubiculum quispiam aperiret, vt videres

Ang. Custos. S. Francisc.

Tentationes.

B. V.

B. V.

B. V. Examen.

Sanctis.

B. V.

Hora.

B. V.

Mensa.

Morbus.

videret quocum illic tunc loqueretur. Sic illi tentationes, etiam acerbissimæ, postea in cælestes delicias sunt commutatæ. Anno 1614. initio Ianuarij per dies aliquot videbatur sibi inter IESVM, & MARIAM habitare in splendoribus Sanctorum; quorum choros in Cælo diu spectauit, adeò vt Sanctos alios ab aliis discerneret. Mœstus aliquando inter recitandum Rosarium, *Sancta* MARIA, inquit, *Mater Dei, memento mei!* Et ecce venientem illam è Cælo visam à se dixit, quæ omnem illi mœrorem absterserit. aliàs inter rosarium recitandum videre sibi visus est Christum in suo corde, Matrem verò Christi propè se assistentem. Dirè se flagellabat; ieiunabat, cruciabat, paupertatem & patientiâ, ac vtriusque exercendæ occasiones quærebat. Per annos 30. salem cibo non adhibuit. Piâ simplicitate dixit aliquando: ô Mater Dei, si tantum me amares quantum ego te amo, quàm fœlix essem! Respondisse aiunt tunc Beatissimam Virginem: Falleris, mi Alphonse: nam ego te plus amo quàm tu me ames. Alias: *Quàm te amo, Alphonse fili mi! Ne time: Ego verum tuarum singularem curam & patrocinium habeo.* Aliàs, foris, cùm Patris cuiuspiam comes esset ac sudore lachrymisque inter orandum perflueret, B. Virgo adfuisse illi creditur, & sudorem lachrymasque absterfisse. Quos Deiparæ commendabat, illis multa ab ea obtinebat. Quæ prædixit, & alia de illo mira dabuntur in vita.

Ang. Custos. S. Francisc. — Tentationes. B.V. — Sancti. — B.V. — Mortif. — B.V. — B.V. — Exercitia. — Sancti. — B.V. — Hora. — B.V. — Mensa. — Morbus.

P. ANTONIVS HVRTADVS.

Hispanus Granatæ. 31. Octobris 1630. ætat. 46. Soc. 29.

A Primo rationis vsu, seu lumine semper in omnes diuinæ gratiæ conseruandæ artes feliciter intentus, septimo ætatis anno Mexici (natali solo) fuit virtutis exemplum ætatis cuiusuis. In Societate, suauissimos cælestis flammæ ignes fouebat pectore diuini amoris pleno, ita vt etiam in eo Adam visus fuerit non peccasse. Adeò immaculata illi semper fuit mens à sordibus, ne quidem cogitationi obiectis. Precandi studio flagrabat vnicè, atque illud ad duas tresúe horas extendebat, eo ferè orandi modo vsus quo affectum in Deum inflammaret, atque ad illum ardore igneo suspiraret per allocutiones perpetuas. Inde illi ad opitulandum aliis calor suauis, ac efficax; & vix alias ferè sermo, nisi de artibus plurimos ad Deum adducendi. Si quem in statu non bono esse resciscceret, non dabat quietem oculis suis, etiam nocte intempestâ pro illo lachrymis precibusque fundendis intentus. Vnde plures Deo miris modis lucratus est. Fœmina quæpiam à perdito vitæ genere ad castam frugem rediit, cùm videret sibi ea euenisse quæ minatus illi prædixerat P. Antonius. De sua morte, tanquam de re sibi vndequaque exploratâ & felicissimâ, loquebatur. Ipso quo tumulatus est die, cuidam, vt fama est, videri est visus, & gratias ampliſsimas reddere pro ijs quæ ipsi diu ægro impenderat officiis Charitatis.

Castitas. — *Amor Dei.* — *Oratio.* — *Zelus.* — *Mors. Charitas.*

P. RAPHAEL DE PEREIRA.

Hispanus Hispali. 31. Oct. 1650. ætat. 56. Soc. 40.

HIspali, nobili & opibus lautâ domo natus, pueritiam insigni cum exemplo egit, auditus identidem dicere: *Fierine potest, quòd sit quisquam mortalium qui offendat Deum?* Per Nuncium Apostolicum, & per omnes quas reperire poterant artes egêre parentes vt ne se Societati adiceret: at ille peruicit cuncta constanter. In Societate totum se humilitati dedit:

Vocatio. — *Humilit.*
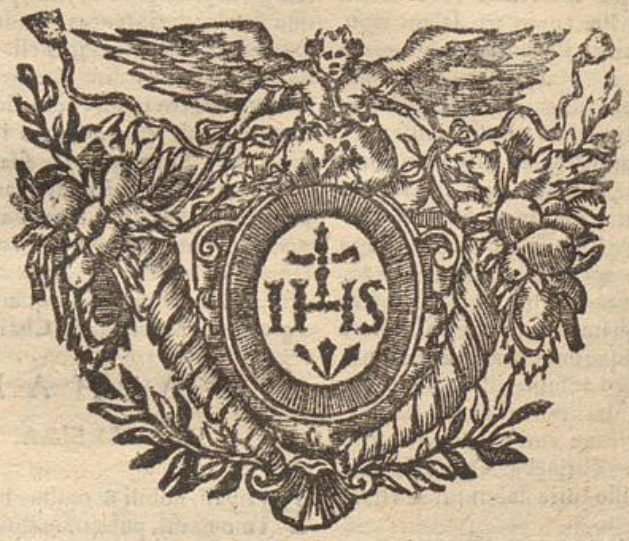
Scholas Grammaticæ docuit per annos 36. & quidem Hispali natali vrbe per annos 34. Vnde ex illius disciplina tot Religiosi, tot Ecclesiastici, tot clari Proceres, ac ciues se profectos gloriantur. Onera humeris circumferre, de se abiectè loqui, infra omnes haberi velle, stipem ad subleuandam egestatem domesticam corrogare, in cubiculo, veste, omnibus paupertati quàm religiosissimè studere illi perpetuum fuit. Vnde illi magna apud omnes authoritas; & magna omnium liberalitas erga illum. Aiunt ab illo quotannis pro Collegio multis aduersis presso facilè mille ducatos, vt vocant, mendicato collectos. A suorum splendore ostentando tam fuit alienus, vt cùm soror aliquando per vrbem illi fortè obuia loqui cuperet, currumque sisteret; ipse præterierit, cùm diceret; exempli interesse ita facere: cùm non totâ vrbe sit notum, fratrem cum sorore colloqui in platea. Fœminas enim quantum poterat fugiebat, etiam confitentes. *Castitas.*